

Slovenija

"Materin jezik je najdražja dota, ki smo jo dobili od svojih staršev. Skrbno smo ga dolžni ohraniti,

olepšati in svojim mlajšim zapustiti. Človeški jezik je talent, ki nam

1800 – 1862.

ga je izročil Gospod nebes in zemlje, da bi z njim kupčevali in napravili veliko dobička ..."

ANTON MARTIN SLOMŠEK

THOUGHTS
LETO-YEAR 39

MAJNIK

1990

misli

Naslovna slika: Tudi zvonček želja v cerkvi na Blejskem otoku pozvanja Mariji v prošnji za naš narod.

+ + +

NEDAVNO sem slišal od nekoga neupravičen očitek, da so MISLI postale političen list. Takim sodbam se samo smejem. Posebno še, ko sem isto osebo slišal drugi pri-povedovati o dogodkih v domovini ter dodati, da je vse to brala v naših MISLIH. Lep dokaz, da mesečnik kot informativni list vrši svojo nalogo med avstralskimi Slovenci. Da sme zastopati svoje mnenje, je pa tudi razumljivo.

Sprememba v vodstvu naše rodne domovine in ves razvoj iz diktature v demokracijo, ki še traja in bo trajal še dolgo, mora nujno zanimati vsakega, ki ljubi deželo pod Triglavom in se še spominja, zakaj je danes v Avstraliji. Končno nikomur ne more in ne sme biti vseeno, kako žive domači, četudi je sam na varnem; posebno mu ni vseeno, kaj bi doživel na obisku, ko bi v strahu pred tajno policijo moral paziti na besede ter se marsikdaj ugrizniti v jezik . . . Menim, da imajo MISLI celo dolžnost pomagati narodu do demokracije, buditi med bralci narodno zavest, pravilno obveščati in tudi opozarjati če treba. To so dela, ki vsa leta, bile zato priljubljene ali nepriljubljene, sprejete ali odklonjene. Oportunizma in kompromisarstva jim res ne more nihče očitati. Je morda to zadnje "politika", ki je nekaterim tako odveč?

— Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I) je došel iz ZDA in je spet naprodaj. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. — Izdal Slovenian Research Center of America — Cena 12.— dolarjev.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11.— dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI — SLOVENIAN FOLK SONGS — A. L. Ceferin (ed.) — Cena knjižice z audio - kaseto vred 6.— dolarjev.

ANGLEŠKO—SLOVENSKI in SLOVENSKO—ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, zepna izdaja. — Komac - Škrj — Cena 12.— dolarjev.

OBRSI DRUŽBENE PREOSNOVE — Knjiga esejev Dr. Marka Kremzarja (Argentina) o preosnovi družbe. — Cena 10.— dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. — Cena vsem trem delom skupaj 12.— dolarjev.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40.— dolarjev. (Posamezne knjige: 7.—, 9.— in zadnja 28.— dolarjev.)

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSLEM, I. del. — Odlična študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozalozba v Rimu. Cena 13.— dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisane avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 2.— dolarja.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o tehar-skih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. — Cena 2.— dolarja.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Opisuje Tomač Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. — Cena 2.— dolarja.

PISMA MRTVEMU BRATU (cena 12.— dol.), topli spomini na brata: **PRED VRATI PEKLA** (cena 8.— dol.), o zaporih po vojni - F. Sodja CM

VOJNA IN REVOLUCIJA — Roman Franka Bilkoviča na 708 straneh je izšel v Argentini — Cena broširani knjigi je 15.— dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA — Avtobiografska razmišljanja je zapisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini — Cena 13.— dolarjev.

CERRO SHAIHUEQUE — Pisatelj je naš argentinski planinec Vojko Arko in to ni njegova prva knjiga o gorah. — Cena 10.— dolarjev.

misli

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language. — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji. — Ustanovljen (Established) leta 1952. — Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji. — Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE 19 A'BECKETT ST., KEW, VIC. 3101 — Tel. (03) 853,7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 — Naročnina za leto 1989 (Subscription) \$ 8.—, izven Avstralije (Overseas) \$ 16.—; letalsko s posebnim dogovorom. — Naročnina se plačuje vnaprej. — Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji. — Rokopisov ne vračamo. — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema. — Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam. — Stava in prilpava strani (Typing and lay out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 — Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056. Telephone: (03) 387 8488

božje

misli

in
človeške

Leto

39

št.

5

MAJNIK 1990

VSEBINA:

- Molitev k Mariji Pomagaj*
— škof dr. S. Lenič — stran 97
- Na Bledu — pesem*
— Oton Župančič — stran 98
- Pismo o naši milostni Gospe*
— Alojz Rebula — stran 99
- Zahvalno pismo avstr. rojakom*
— Dr. Jože Pučnik — stran 100
- Nova slovenska vlada — Priredila*
Stanka Gregorič — stran 101
- Brezjanska Marija sredi*
avstralske puščave
— P. Ciril — stran 103
- Slovenci po volitvah*
— Dr. M. Kremžar — stran 105
- Da bi ostala zelena . . . — Z dr. D.*
— Z dr. Plutom se je pogovarjal
Franc Wakounig — stran 106
- Središče svetih Cirila in Metoda*
v Melbournu
— P. Bazilij — stran 108
- Izpod Triglava* — stran 110
- Slomšek nam govori . . .*
— Šopek za Marijo — stran 112
- Središče sv. Rafaela, Sydney*
— P. Valerijan — stran 114
- Nekaj spominov ob 45-letnici*
— Karel Mauser — stran 116
- Premakljivi svečnik — roman*
— Lojze Kozar — stran 117
- Naše nabirke* — stran 117
- Begunsko mesto — pesem*
— P. Bazilij — stran 118
- Begunska balada — pesem*
— P. Bazilij — stran 119
- Središče sv. Družine, Adelaide*
— P. Janez — stran 120
- Z vseh vetrov* — stran 122
- Kotiček mladih* — stran 124
- Križem avstralske Slovenije*
— stran 125

Molitev

k

MARIJI

POMAGAJ

*MARIJA POMAGAJ, Odrešenikova in naša mati,
ti znamenje upanja in tolažba potujočemu božjemu ljudstvu!
Po tebi je prišel med nas Kristus,
ki hoče tudi danes po tebi in s teboj odreševati človeka.*

*Skozi vso naso zgodovino smo cutili tvojo materinsko roko.
Od nekdanj te je naše slovensko ljudstvo
častilo kot Pomočnico kristjanov
ter se v miru in vojni z zaupanjem zatekalo k tebi.*

*Ko so naši rojaki odhajali na tuje,
so s seboj nesli tudi tvojo sveto podobo,
z njo krasili svoje domove in ji gradili cerkve.*

*Priporočamo ti danes sebe, naše družine,
naše rojake na tujem, našo Cerkev in našo domovino.*

*Prav posebej te prosimo za našo mladino,
ki je naše upanje in naša prihodnost.
Bodi ji vzornica, priprošnjica in mati!*

*Ti si nam rodila Velikega duhovnika Kristusa —
izprosi naši Cerkvi duhovnikov, redovnikov in misijonarjev,
ki bodo nadaljevali njegovo delo odrešenja.*

*Po tvoji želji se posvetimo tvojemu brezmadežnemu Srcu,
središču neizmerno ljubezni do Boga in do človeka.*

*V molitvi, pokori in delih ljubezni do bližnjega
bomo iskali moč za posnemanje kreposti tvojega Srca,
da bi postali kras slovenskega ljudstva
in neutrudni delavci za pravičnost, mir in ljubezen v svetu.*

MARIJA POMAGAJ, ostani z nami in prosí za nas! Amen.

ŠKOF DR. STANISLAV LENIČ

NA BLEDU

*Z romarskim čolnom
pesem plava,
poletava
nad jezerom.
Zvonček Marijin plaka in prosi,
molitev nosi
pred božji tron.
Kaj so prinesla ta srca s seboj?*

*Plaho, zaupno pred teboj,
o Marija,
so razgrnila
vso domovino:
S temi srci so polja, gorice,
žito in vino,
naše dežele ponižne vasice,
skrite kočje,
v njih porodnice,
v svoji revi
k tebi kličeče.
S temi srci so dvori in hlevi,
voli in krave,
in pastir in bela čreda
z mirnimi očmi te gleda
iz daljave.
Vse težave, ves svoj znoj
plaho, zaupno so razgrnili,
vse razkrili
pred teboj.*

*Glej, Marija,
Mati presveta,
srce poeta —
drug je tvoj.
I krog njega se gnete usoda
mojega roda,
k meni roma domovina
od vseh strani.
O, da bi bila
pesem moja
kot je tvoj zvon!
Da bi čutila,
da bi nosila
na svoji peruti
kar misli, kar čuti,
kar vriska in joče,
kar hoče dom . . .*

OTON ŽUPANČIČ

Pesnik začne z rimami, ki naj bi ponazorile poletavanje čolna proti Marijini cerkvi na blejskem otoku. Prevzame ga Marijin zvonček — zvonček želja, ki nosi želje romarjev pred božji tron. Kaj vsega z zvončkanjem Marijo prosijo! Cela slovenska domovina je v teh prošnjah. Lepo našteva v tuzemsko usmerjene prošnje, kot navadno kmečki ljudje najprej vsega tega prosijo. Vse svoje težave, ves svoj znoj razgrnejo pred Marijo in ona jih v materski dobroti posluša in uslišuje.

V drugem delu pesmi pa se pesnik primerja z Marijo kot njen prijatelj, ki ima podobno poslanstvo kot ona. Tudi okrog njega se gnete domovina z vsemi svojimi težavami in problemi. Marijo poprosi, da bi bila tudi njegova pesem kot je njen zvon: da bi mislila, čutila in pela, kar misli, čuti in doživlja slovenski človek na slovenski zemlji. Marija ga je uslišala: v Župančičevi najboljši pesmi Duma res poje vsa slovenska zemlja in ljudje na njej in njeni odmevi segajo celo med slovenske izseljence, raztresene po svetu. . . (Janez Kopač)

Te tople vrstice o Mariji so bile najprej namenjene kanadskim Slovencem v Montrealu. Za zamejske rojake jih je objavil goriški Katoliški glas, od tam pa jih je za avstralske zdaj osvojil naš mesečnik, le uvod je izpuščen. Avtor teh lepih misli je znani slovenski pisatelj ALOJZ REBULA. — Ur.

POVEDATI kaj o Mariji — predlog ni bil zamej spravljaj me je v zadrego. Govoriti o Mariji ni lahko niti duhovnikom. Razlog je pač v tem, da o Kristusovi materi moremo govoriti bolj iz nekega teološkega izpeljavanja kakor iz zgodovinskih podatkov.

Evangelij jo, kot veste, praktično prikaže samo v petih momentih njenega življenja: ob oznanjenju, ob srečanju z Elizabeto, ob dvanajstletnem Jezusu v templju, na svatbi v Kani, pod križem na Golgoti. In ob teh priložnostih Marija ne spregovori več kot skupno trideset besed, če izvzamemo njen Magnificat. Besed, ki so bile že milijonkrat prelete na vseh ravneh, od dogmatske do oznanjevalne . . .

Pa še en pomislek me je zadrževal: kako naj povem kaj preprostim ljudem, ko pa pravijo, da za preproste ne znam pisati?

No, potem sem v časopisu naletel na novico, ob kateri mi je nekako zrasel pogum: na nekem shodu v Italiji je o Mariji govoril bivši notranji minister Scalfaro. Potolazil sem se: če si je o tako mistični temi upal govoriti strokovnjak za policijske reči, za lov na bandite in rdeče brigatiste, tako rekoč iz hupanja karabinjerskih siren in žvenketanja lisic, si bom upal tudi jaz, iz svoje civilne brezimnosti . . .

MARIJA — ŽENA VERE

Sicer pa moremo govoriti o Mariji samo v zvezi z Kristusom. Brez Kristusa bi bila Marija katerokoli judovsko dekle, z izvirnim grehom na sebi, odprto vsej možni življenjski krepčnosti ali grešnosti, kajpada v njuni ženski obarvanosti, recimo z nagnjenjem do ljubezni in usmiljenosti na eni strani in do ljubosumja in opravljanja na drugi.

Če je Marija, edina med milijardami človeških bitij, brezmadežna, nedotaknjena tako od izvirnega kakor dejanskega greha, je to zaradi svojega sina, Boga-Človeka: Marijina zvezda ima ves svoj sijaj od njega, Sonca pravice.

Marija nam pomeni toliko, kolikor verjamemo v Kristusa.

Verjeti v Kristusa — ne v zgodovino, ki gre v temo, ne v tehniko, ki pripravlja apokalipso, ne v znanost, ki čedalje manj ve, ne v uživanje, denar, ambicijo, ki duha samo pustošijo, ne da bi ga potešili — ampak verjeti Vanj, Pot-Resnico-Življenje —, kakšna milost! Kakšna milost posebno danes, ob rušenju vseh malikov, od leninizma do komunizma!

Pismo

o naši

milostni Gospe

Zakaj to pomeni verjeti v vrsto čudovitih reči!

Pomeni na primer verjeti, da ne prihajamo iz teme in da ne gremo v temo, ampak da prihajamo iz luči in da gremo v luč.

Pomeni verjeti, da se naše zemeljske ure — koliko bolečine, trudnosti in tesnobe je v njih! — ne grudijo nepovratno v nič, ampak da se druga za drugo zapisujejo v knjigo življenja, naložene v banko večnosti.

Pomeni verjeti, da se z biološko smrtjo za človeka vse šele začneja.

Pomeni verjeti v novo nebo in novo zemljo, kjer bodo vsi računski poravnani.

Pomeni čutiti se ne brodolomca na mračnem morju tega sveta, ampak vkrcanca na nepotopljivo ladjo Cerkve, objetega v njeno materinsko vesoljnost, hranečega se z božjim mozgom njenih zakramentov.

Pomeni vedeti, čemu živiš, čemu trpiš, čemu umreš.

Toda verjeti, to ni od muh. Zna biti osrečujoče, a zna biti tudi križajoče. Noč vere, ta ni prihranjena samo mistikom. Skozi nekaj te noči mora vsak kristjan.

MARIJA — UČITELJICA VERE

Verovati, to vsekakor pomeni hoditi v božji luči. A nikakor ne pomeni rožice saditi. Sicer ne bi bil Kristus blagroval tistih, ki verjamejo, čeprav niso videli.

In kdo nas bolj uči nezlomljive vere kakor prav Marija?

Vsem svetnikom v zgodovini je bilo lažje verjeti kakor njej: v najtemnejšo noč duha jim je svetil vsaj en neizpodbiten dogodek: Kristusovo vstajenje.

A Marija?

Ne samo, da je bilo vstajenje njenega Sina onkraj vseh njenih predstav. Ne samo, da ga je morala gledati v vsej njegovi navidezni umrljivosti, od betlehemskih jasli tja do nazareške tesarske delavnice. Po naših pojmih je morala celo verjeti v prave absurde: na primer, da bo spočela brez sodelovanja moškega ali

pa da bo njen sin moral izpeljati svoje odrešenijsko poslanstvo prubit na dva prekrizana tramova.

Z Elizabeto moramo vzklikniti tudi mi: "Blagor njej, ki je verovala!" (Lk 1, 44).

In zakaj ne bi smelo prošnje, ki je bila izrečena njenemu Sinu, izreči tudi Njej: "Gospa, verujemo. Pomnoži nam vero!"?

Vero, da nam bo manj težko upati in manj težko ljubiti, v teh dneh s tako malo upanja in s tako malo ljubezni.

Zato bi na koncu rekel: dajmo v našem življenju mesto tej čudoviti Gospe.

Brez pobožnjakarstva, v naravnosti srca. Saj vem, da ji bomo ob vsakem popoldnevu rekli kaj z angelom oznanjenja. Ali da se nam bodo ključji v žepu zapletali s koleščkom rožnega venca.

Saj si je Gospa od svoje strani privoščila domačnost, da je spregovorila v srbohrvaščini, bratskem jeziku, ki ga Slovenci razumemo. A kaj pravim – tudi v slovenščini govori vsakomur, ki jo hoče poslušati. Vsakomur ponavlja besedo iz Kane galilejske, kažoč na Jezusa: "Karkoli ti poreče, stori!" (Jan 2, 5).

Poldan je nad uto, v omiljenih glasovih vasi in sveta. Skoraj je tišina. Vetre se je skoraj izdihal do kraja. Zaprem oči in čutim opoldansko ekstazo stvari, večno tekočo Savo onkrat vrta, gozdnato temni Kum v dalji, to našo Slovenijo, pljučejo proti izlivu stoletja in onkraj. Naj zdaj udari v ta čar opoldanski zvon s sedemsto let stare cerkvice. Naj rečem z angelom in z vami: Zdrava, milosti polna, Gospod je s teboj!

Ljubljana, 25. aprila 1990

Drage rojakinje in rojaki v Avstraliji!

Na prvih svobodnih, čeprav še ne povsem popolnoma demokratičnih in poštenih volitvah, je zmagala DEMOS – Združena opozicija. DEMOS ima v slovenskem parlamentu absolutno večino in bo sestavil prvo demokratično vlado Republike Slovenije.

Vsem, ki ste tako požrtvovalno prispevali k razvoju in končni zmagi demokracije v Sloveniji, se prav pristrčno zahvaljujem. Vaša pomoč ni bila zaman! Naši dobri stiki in naše prijateljsko sodelovanje niso končani z zmago na volitvah – zdaj postajajo čedalje pomembnejši. Cilj nove slovenske vlade je povezati vse Slovence po svetu – v izseljenstvu, zdomstvu in zamejstvu. Želimo vzpostaviti skupni slovenski kulturni prostor, ki ne pozna ne mej, ne kakšnih drugih omejitev. Slovenija naj končno postane dobra mati vsem svojim hčeram in sinovom po svetu.

Gospodarski položaj Slovenije se v zadnjih mesecih dramatično slabša. Rešitev gospodarske krize in postopna (gospodarska) osamosvojitve zahtevata veliko naporov in solidarnost vseh Slovencev. V najkrajšem času želi DEMOS zagotoviti, da bo smiselno vlagati v slovensko gospodarstvo in bančništvo. Računamo tudi na vašo solidarnost! Imamo dovolj skupnih nalog, s skupnimi močmi bomo tudi uspeli. V prihodnosti moramo okrepiti naše stike in povezave ter tesno sodelovati. Le tako bomo vzpostavili demokratično in samostojno slovensko državo!

Ob koncu se vam še enkrat prav pristrčno zahvaljujem za vašo dosedanjo pomoč!

Dr. Jože Pučnik
Dr. Jože Pučnik
Predsednik DEMOS-a

Zahvalno
pismo

Ljubljana:
Skupščina
Republike
Slovenije,
kjer kujejo
usodo
našega
naroda . . .

NOVA SLOVENSKA VLADA

DNE 16. maja je prispela iz Ljubljane med nas kaj zanimiva novica, o kateri bi še pred letom dni komaj sanjali: **Milan Kučan**, član Stranke demokratične prenovne (nekdanja Zveza komunistov Slovenije) in na volitvah postavno izvoljeni novi slovenski predsednik, je prisegel ob sprejemu službe – njegovo prisego pa je v dolžnosti službe kot predsednik prvega svobodno izvoljenega slovenskega parlamenta sprejemal **dr. France Bučar**, eden največjih slovenskih kritikov bivšega komunističnega režima. Tako se je Slovenija končno uvrstila med države, v katerih vlada demokracija.

Slovenska skupščina je končno, po velikem zavlačevanju in prelaganju glasovanja s komunistične strani, na tajnem glasovanju z odločno večino izvolila za predsednika vlade profesorja zemljepisja **Lojzeta Peterleta**, člana stranke Slovenskih krščanskih demokratov (Demos).

Tudi vsi predlagani podpredsedniki in vsi ministri so bili izvoljeni s prepričljivo večino, prav tako na tajnem glasovanju. Ekipa nove vlade je dobro izbrana in upati smemo, da bi se morali v Sloveniji že v nekaj mesecih pokazati znaki obračanja na bolje. Če ne pride seveda kaj izrednega vmes.

Izbrane člane predsedstva smo omenili v prejšnji številki. Poleg predsednika predsedstva **Milana Kučana** (Stranka demokratične prenovne – bivša Zveza komunistov Slovenije – odslej v članku SDP) še **Ciril Zlobec** (Socialistična zveza Slovenije), **Ivan**

Oman (Slovenska kmečka zveza – Demos – odslej v članku SKZ), **dr. Matjaž Kmecl** (SDP) in **dr. Dušan Plut** (Zeleni Slovenije – Demos – odslej v članku ZS).

Predsednik slovenskega parlamenta je že omenjeni **dr. France Bučar**.

Predsednik vlade Republike Slovenije je prav tako že omenjeni **Lojze Peterle** (SKD – Demos),

Podpredsedniki vlade:

Jože Mencinger (Slovenska demokratična zveza Slovenije – Demos – odslej v članku SDZS), podpredsednik za gospodarstvo.

Leo Šešerko (ZS – Demos), podpredsednik za varstvo okolja in regionalni razvoj.

Mitja Malešič (neodvisni), podpredsednik za družbene dejavnosti.

Ministri nove vlade:

Janez Dular (neodvisni), minister za Slovence po svetu.

Marko Kranjec (neodvisni), minister za finance.

Dimitrij Rupel (Slovenska demokratična zveza – Demos, odslej v članku SDZ), zunanji minister.

Igor Bavčar (SDZ – Demos) minister za notranje zadeve (policijo).

Janez Janša (SDZ – Demos), minister za obrambo.

Jože Osterc (SKZ – Demos), minister za kmetijstvo.

Peter Vencelj (SKD – Demos), minister za šolstvo.
Rajko Pirnat (SDZ – Demos), minister za pravosodje in upravo.

Jožica Puhar (SDP), minister za delo.

Igor Umek (neodvisni), minister za družbeno planiranje.

Stane Stanič (Zveza socialistične mladine Slovenije – ZSMS – Liberalna stranka), minister za informiranje.

Lojze Janko (neodvisni), minister za zakonodajo.

Mihael Binšek (ZS – Demos), minister za varstvo okolja in urejanje prostora.

Miha Tomšič (SDP), minister za energetiko.

Izidor Rejc (SKD – Demos), minister za industrijo in gradbeništvo.

Maks Bastl (SKZ – Demos), minister za tržišče in splošno gospodarske zadeve.

Ingo Baš (Slovenska obrtniška stranka – odslej v članku SOS – Demos), minister za turizem in gostinstvo.

Viktor Brezar (SOS – Demos), minister za drobno gospodarstvo.

Franc Godeša (SDP), minister za borce in vojaške invalide.

Marjan Kranjc (SDZS – Demos), minister za promet in zveze.

Katja Boh (SDZS – Demos), minister za zdravstvo in socialno varnost.

Peter Vencelj (SKD – Demos), minister za vzgojo, izobraževanje in telesno kulturo.

Andrej Capuder (SKD – Demos), minister za kulturo.

Peter Dancig (ZS – Demos), minister za raziskovalno delo in tehnologijo.

Demos ni pristal na vabilo k vladni koaliciji z Liberalno stranko – Zvezo socialistične mladine Slovenije). Ministri iz neodvisnih vrst so v vladi le kot strokovnjaki, ne pa kot pripadniki raznih političnih strank. Demos je tako dosegel skoraj vse, kar si je namenil. Želimo mu obilo sreče in naj bi volilnim uspehom sledili tudi delovni.

Blizu je čas, ko bodo tudi tisti Slovenci, ki doslej niso smeli ali si niso upali domov, dobili povrnjeno svojo izgubljeno domovino.

Poročanje državnega tiska, radia in TV v Sloveniji se še ni bistveno spremenilo. Še vedno jih vodijo komunistično usmerjeni uredniki, ki so bolj uradniki kot novinarji in očitno še nočejo ali preprosto ne morejo iz svoje rdeče kože. Vendar se bodo morale tudi na tem področju stvari kmalu uravnotežiti.

Po poročanju iz Ljubljane
– pripravila STANKA GREGORIČ

P. S. – Ob trditvah našega poročevalca iz Ljubljane, da nekateri doma kar ne morejo iz svoje rdeče kože, naj omenimo motnje, ki smo jih radijski poslušalci slovenske oddaje na 3EA v Melbourne imeli 17. maja letos med direktnim telefonskim poročilom iz Radia Ljubljane. Smešno bi bilo misliti, da je bilo to slučajno. Je krivec Beograd ali Ljubljana – kdo ve!?

Ob
Bohinjskem
jezeru

Brezjanska Marija

sredi avstralske puščave

P. CIRIL

DOLGIH 848 kilometrov severno od Adelaide, glavnega mesta Južne Avstralije, se največ pod zemljo skriva zares posebno mesto Coober Pedy – svetovna metropola opalov. Ime je aborigensko in naj bi pomenilo "luknjo, ki jo je izkopal v zemljo beli človek". Prav primerno ime, kajti večina od blizu štiri tisoč prebivalcev (popis iz leta 1986 jih je naštel le 2103) živi v svojih zanimivih domovih – luknjah pod zemljo. Mesto z izrednim individualističnim načinom življenja. Okolje je že skoraj puščavsko in poleti je peklensko vroče (+45 stopinj C), noči pa so pozimi kar precej hladne. Bivanje pod zemljo tako človeka brani pred vročino, pa tudi pred mrazom.

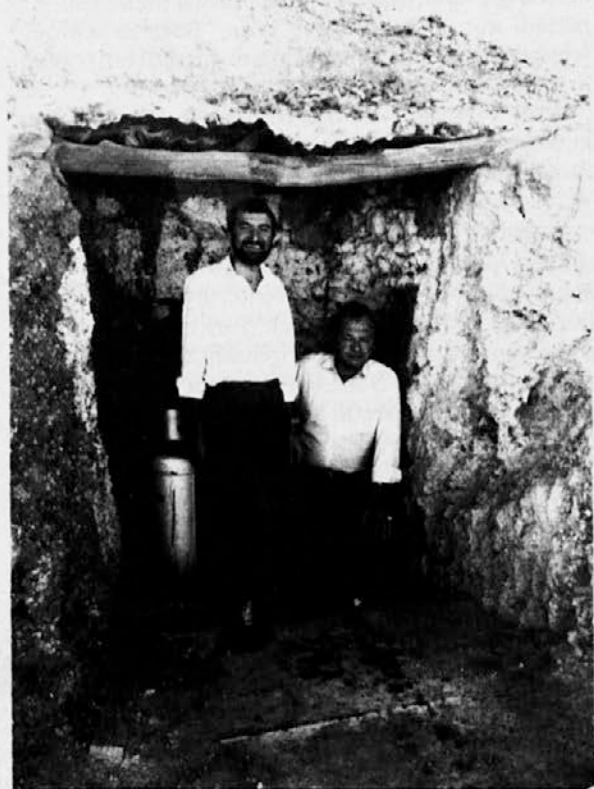
Leta 1915 so v teh krajih našli opale – neki fantič ga je prvi zagledal kar na peščeni površini. Od takrat naprej prihajajo v ta svet iskanja sreče posebni karakterji, ki pod zemljo rijejo kot krti in v upanju iščejo dragoceno stvar – opal.

V območju Coober Pedyja je kristalni in sivi opal. Kraj privablja ljudi iz vseh koncev sveta. Mnogi povojni priseljenci, tudi naši rojaki, so tu poskušali obogateti in nekaterim je tudi uspelo. Svoj klub so si postavili Hrvati, Italijani in Grki, Srbi pa zdaj gradijo svoj "jugoslovanski klub". Število pa se stalno menjava. Slovencev je bilo v oktobru 1987 v Coober Pedyju sedemnajst, v maju 1990 pa jih vztraja še devet: Albin Oblak, Aurelij Krnac, Boro Šedelbauer, Izidor Zelenko, Hans Spindler, Janez Stopar, Mikula Reven, Milan Lazar in Toni Predikaka; 230 kilometrov severneje v Mintabie, kjer kopljejo črne opale, pa so še štirje naši: Franc Korošec, Slavko Javšnik ter Bojan in Bruno – priimka mi nista poznana.

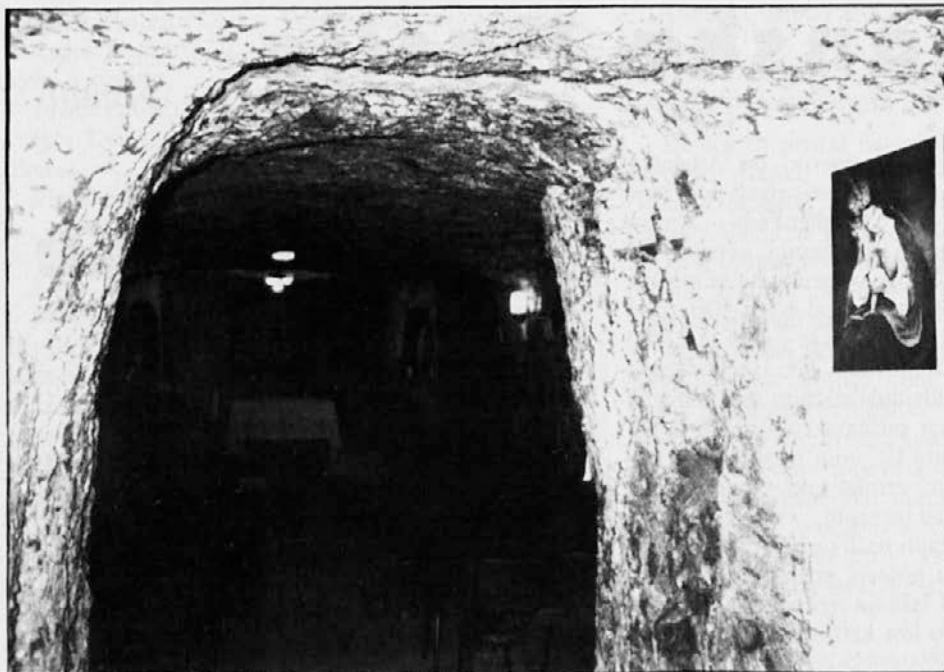
Najti žilo opala od enega do trideset metrov pod zemljo ni brez truda; pomeni pa obogateti. Opalsko polje iskalca obsega po novi ureditvi 50 x 100 metrov (do nedavnega 50 x 50 m). Doslej največji opal na svetu tehta 5,7 kilogramov in so ga letos našli trije v Coober Pedyju: Hrvat Š. Ž., Madžar in dva Grka (imena iz več razlogov niso prišla v javnost). V letošnjem septembru ga hočejo prodati na licitaciji za bajno vsoto 3,3 milijone avstralskih dolarjev.

Kjerkoli v avstralskem "outback"-u hoče človek zaznati utrip osamljenega kraja, se mora napotiti v gostilno – v "pub". Bilo je že pozno zvečer, v soboto 27. oktobra 1987, ko sem prišel v to "mesto krtin" in v gostilni zagledal med mnogimi zanimivimi tujimi obrazi tudi rojaka Milana Lazarja. Osamljen je sedel za svojo mizo in si s pivom izpiral prah, ki se mu je čez dan nabral v grlu. To je bilo že moje

drugo naključno srečanje z njim. Pred leti sem potoval z avtobusom iz Sydneya v Melbourne in sem dobil sedež poleg njega. Tedaj je prodajal opale. Res svojevrsten pustolovski karakter, ki bi bil vreden podrobnega opisa. Na opalskih poljih ni obogatel, pa tudi če bi, bi ne znal biti bogat. Najbrž bi v svoje zadoščenje še nadalje ril v zemljo. Milan me je peljal v svoj dom – krtovo luknjo. Dihala je gostoljubno domačnost, četudi sem kasneje slišal, da v vsem Coober

P. Ciril z Milanom pred njegovo "krtovo luknjo"

**Podzemna
farna cerkev
na avstralskih
opalskih poljih
je zares
edinstvena
na svetu –
pa tudi edinstven
kraj za našo
Marijo Pomagaj . . .**

Pedyju ni bolj mizernega bivališča. Končno je važno samo to, da je v njem zadovoljen stanovalec. In Milan očitno je, saj drugače bi se že zdavnaj premaknil. Karakterji kot on dajejo temu kraju "Bogu za hrbotom" svojstvenost brez primere. Moreš jo doživeti, opisati jo ni lahko.

Tudi v Milanov rudnik sva šla s svečo. V nekem kotu je imel skritih nekaj kamnov, ob katerih so mu zasijale oči.

Milan mi je povedal, da imajo v Coober Pedyju katoličani podzemsko cerkev, da pa sedaj župnika ni doma, ker je odšel v "rdeči center Avstralije", kjer je znameniti monolit Ayers Rock. Tam bo pripravil prvo sveto obhajilo za nekaj aborigenskih otrok, mi je znal še povedati rojak. Naslednji dan sem tako maševal v podzemski cerkvi svetih apostolov Petra in Pavla za občestvo kakih osemdeset vernikov.

To, kar me je presenetilo ob prvem vstopu v to katakombno svetišče, ki je bilo izkopano pred triindvajsetimi leti (1967), in me še vedno radosti, je podoba brezjanske Marije Pomagaj na desni steni cerkve. Vem, da se naše Brezje raztezajo do Washingtona in

Lemonta, do Toronta in Buenos Airesa, prek Jeruzalema do Sydneya, Melbourn, Adelaide, Brisbana, Wollongonga in Perth – kjer živijo Slovenci, povsod tam je tudi Marija Pomagaj – a da bom našel sliko Brezjanke celo sredi puščave pete celine, v podzemski avstralski župnijski cerkvi – tega ne bi nikoli pričakoval!

In kako je Marija Pomagaj priromala tja? Niko Petruša, doma iz Vivodine in živi sedaj v Ljubljani (je lastnik gostišča "Niko"), ima v Coober Pedyju dve poročeni sestri, Dragico in Marijo. Sliko je za podzemsko cerkev daroval svaku Franju, ko je bil ta leta 1987 na obisku v domovini.

Brezjanska Marija Pomagaj tako ni le priprošnjica ljudstva izpod Triglava, pač pa tudi pustolovec vseh narodnosti, ki sredi avstralske puščave kopljejo rove in v nedrjih tiste zemlje iščejo dragocene opale. Ti kamni, obrušeni, polirani in vgrajeni v zlato in srebro, lepšajo človekovo podobo na vseh petih celinah sveta. Ob vstopu v to enkratno podzemsko cerkev pa naša Marija sprejema in pozdravlja tudi turiste, ki si z vsega sveta prihajajo ogledovat to zanimivo pustolovsko puščavsko naselbino.

"Ponosen sem, kot sem vedno bil ponosen, da govorim slovenski jezik – ko sem bil župan, governer in senator. Brez omahovanja sem vedno povedal, da sem Slovenec in to nameravam ostati do konca svojega življenja. . ." – Pok. ameriški senator Frank Lausche

po volitvah

Iz argentinske
"Svobodne Slovenije"

PRVE svobodne volitve so po pol stoletja pomemben mejnik v slovenski zgodovini. Čeprav v volilnem boju niso imele vse stranke enakih možnosti in sredstev, vendar lahko upamo, da se je doba trpljenja, pričeta na cvetno nedeljo 1941, letos na cvetno nedeljo začela oddaljevati v zgodovino.

Ljudstvo, še vedno pretreseno po vidnih in prikritih nasilstvih preteklosti, se pričinja zavedati novih odgovornosti. Počasi prodira v slovensko zavest, da se utegnejo skrita upanja uresničiti in da poslej odločitve, ki zadevajo narod, ne bodo več posledica tajnih sklepov v totalitarni poltmi. Slovenski parlament bo odprt oder pred kritično pristojnostjo vseh rojakov.

Slovincu, ki živi že 45 let na drugi polovici sveta, ni lahko pisati o sedanjem enkratnem in v mnogih ozirom nepredvidljivem položaju v domovini. Če razvija svoje misli in poglede, mu bo marsikak rojak doma očital, da hoče iz varne razdalje "soliti pamet", če pa je tiho, mu prav lahko očita drugi, da je do svoje domovine brezbrizhen. Kdor bi res tako mislil, se moti. Zavedamo se namreč, danes prav tako kakor vsa dolga zdomska leta, da gre v naši domovini za dogodke in odločitve, ki se tičejo vsega narodnega občestva. Vemo, da imamo pravico in dolžnost razpravljati o njih, kakor jih vidimo iz zemljepisne razdalje in iz vedno enake duhovne bližine.

Ko mine prva mrzlica presojanja volilnih števil, se človek vpraša, pred kakšnimi nalogami bodo stali slovenski poslanci v trenutku, ko prevzamejo na svoje rame predstavništvo slovenskih državljanov.

Verjetno se ne motimo, če zgostimo njihovo težko in vendar neodklonljivo nalogo na naslednja tri področja:

zagotoviti svobodo kulturnemu, gospodarskemu in političnemu delovanju;

omogočiti v okviru pravične družbene ureditve gospodarsko in politično uspešnost;

doseči politično samostojnost.

Za uresničenje te nelahke naloge pa razpolagajo predstavniki slovenske demokratične oblasti z omejenim časom, z omejeno oblastjo in z omejenimi sredstvi. To pomeni, da bodo morali omejitve, ki so sad položaja v državi, nadomestiti in dopolniti z izredno jasnostjo ciljev, z iznajdljivostjo, s spretnostjo in z neomajno voljo.

Orodje, katerega se bodo morali po vsej verjetnosti poslužiti čimprej, je sprememba slovenske ustave. Z

njo si bodo lahko v znatni meri povečali možnost uresničenja omenjenih nalog.

Drugo, nič manj potrebno sredstvo, pa utegne biti zakon o razpustitvi še vedno obstoječih nadzornih organizmov partijske preteklosti ter temeljita reforma varnostne službe in narodne obrambe. Istočasno pa bi bilo treba pripravljati na podlagi nove ustave zakon, na katerem naj bi bila osnovana v Sloveniji gospodarska reforma. Ta zakon naj bi obsegal tako slovensko nadzorstvo nad valuto kakor osnovna pravila za privatizacijo podjetij. Skratka, gre za zakon o "razsocializaciji" slovenskega gospodarstva, pa tudi o zaščiti slovenskega kapitala. Ob vsem tem pa bo treba reševati pereča vprašanja zaenkrat še prikrita gospodarske krize, ki jo more rešiti, a ne obiti, le globoka strukturna preosnova.

Za uresničenje teh temeljnih nalog bo morala delovati novo izvoljena slovenska oblast suvereno in hitro.

Minil je čas, ko je bilo dovolj biti "proti" sistemu, ki ni bil zmožen življenja. Zdaj bo treba na dan s predlogi. Posamezni poslanci in stranke bodo morali dokazati, kaj in kako hočejo doseči to, česar partija ni zmogla. Mogoče je tudi, da v novem slovenskem parlamentu ne bo dovolj enotnosti za izvedbo potrebnih družbenih sprememb. V tem primeru bomo doživljali mučne čase neodločnosti, ko se bodo eni vadili vloge demokratične vlade in drugi učili delovati kot konstruktivna opozicija. A to nas ne bi smelo preveč razočarati. Kakor posameznik dozoreva navadno tudi družba s časom.

Vendar živimo v izrednih razmerah. Vsako odlašanje in neodločnost bi pomenila zdaj za slovenski narod usodno zapravljanje zgodovinskega časa. Zato dal Bog, da bi moške in žene, katerim je narod zaupal svojo usodo, pokazali zrelost, ki je sicer po vseh desetletjih političnega mrtvila ne bi imeli pravice od njih zahtevati.

Prav je, da bi se zavedali, da je političen čas, čas za reforme in za temeljite spremembe, krajši kot si mislijo tisti, ki z njim razpolagajo.

Da bi ostala zelena...

... Slovenija, seveda! A grozi ji "smrtonosni jedrski trikot", kot je rečeno v naslovu intervjuja, ki ga je objavil urednik celovškega Našega tednika F. Wakounig. Odgovori DR. DUŠANA PLUTA – pri volitvah izvoljen za člana predsedstva iz stranke "Zelenih" (Demos) – so kaj zanimivi in poučni za vsakega, ki ljubi rodno domovino Slovenijo.

Od kdaj v Sloveniji obstaja organizirano zeleno gibanje?

Plut: Kot stranka smo se registrirali januarja letos; gibanje pa smo ustanovili junija 1989. Naš ustanovni zbor smo sklicali v naravi, medtem ko se drugi zbirajo v dvorinah.

Kje so korenine in vzroki zelenega gibanja?

V Sloveniji so pred ustanovitvijo zelenih obstajala zveza društev za varstvo okolja in ekološke skupine pri Zvezi socialistične mladine Slovenije. Prva faza ekološkega osveščanja je torej že opravljena. Pobude za spremembe pa so vseeno ostale pred parlamentarnimi vrati. Zato smo se odločili, da damo ekološkemu gibanju tudi politično dimenzijo, in sicer s pomočjo političnega udejstvovanja lastne stranke.

Seveda pa so vlekli tudi vzori in zgledi iz tujine. Glavni vzrok za ustanovitev stranke pa je bilo slabšanje kvalitete okolja v Sloveniji; naraščanje onesnaženja zraka, voda in propadanje gozda.

Kje so središča ekološkega onesnaževanja?

Zasavje (Trbovlje), Šaleška dolina (Velenje), Zgoranja Mežiška dolina, Celjska kotlina, Ljubljanska kotlina tja do Jesenic, pa Maribor, Ruše, Ilirska Bistrica, Anhovo.

Samo 4% slovenskih rek je še čistih, med večjimi vodami nobena ni neonesnažena. Po onesnaženosti pa izstopajo še posebej: Ljublanica, spodnji tok Savinje, Sora, cela Sava, Notranja Reka, ki teče tudi skozi Škocjanske jame, katere je UNESCO uvrstil med najpomembnejše naravne spomenike na svetu, pa Mura, spodnji tok Krke, Kolpa, Krupa pa je popolnoma uničena.

Tudi stanje jezerskih voda se slabša. Bohinjsko jezero je že v drugem kvalitetnem razredu, Blejsko pa cveti. Morje je na celotnem severnojadranskem območju izredno onesnaženo; poleti cvetijo alge, kar je posledica preobremenjenosti z organskimi snovmi.

Problem je v tem, da je slovenska obala brez čistilnih naprav in si tako na področju turizma sami reže mo vejo, na kateri sedimo.

Nacionalno katastrofo pa predstavlja stanje gozda: po uradnih podatkih propada ena tretjina slovenskega

gozda, 88% pa ga je ogroženega.

Najslabše je z gozdom na Koroškem (Velenje, Mežiška dolina).

Pri tem naštevanju pa niste omenili jedrsko. elektrarno Krško. Kako menite o njej?

Praktično ni dežele na svetu, kjer bi na 20.000 kvadratnih kilometrov (to je površina Slovenije) imeli jedrsko elektrarno, rudnik urana (Žirovski vrh) in nazadnje, kar še ni izključeno, tudi odlagališče jedrskih odpadkov. S tem bi se zaključil slovenski jedrski smrtonosni trikotnik.

Ob tem pa je treba povedati, da gre polovica energije, proizvedene na Krškem, na Hrvaško, medtem ko celotna obremenitev ostane v Sloveniji.

Jedrsko elektrarno Krško stoji na potresni črti. Kakšna nevarnost pa iz tega vidika grozi slovenskemu narodu?

Če primerjamo prostorski obseg černobilske katastrofe z velikostjo Slovenije, ki meri le 20.000 kvadratnih kilometrov (po zmogljivosti sta si elektrarni podobni), bi nesreča pomenila katastrofalno opustošenje za celotno Slovenijo. Krško stoji na potresno izredno nevarnem območju, kjer lahko pričakujemo tresljaje tudi med deveto in deseto stopnjo Mercallijeve skale. Če si ogledamo zgodovino potresov v Sloveniji, potem bi naglasil le to: v Ljubljanski kotlini in v Posavju (kjer leži jedrska elektrarna Krško) so bili od 14. stoletja naprej trije katastrofalni potresi. Lokacija za jedrsko elektrarno v Krškem je napačna in popolnoma zgrešena. Zelo sem zaskrbljen zaradi obratovanja elektrarne. Sama se je izklopila pri manjših potresnih sunkih, ob večjem pa so jo morali ustaviti ročno. Ustrezne kontrole nad delovanjem ni.

Kaj boste "Zeleni" storili, da bi se razmere izboljšale?

Potreben je takojšen referendum o izstopu Slovenije iz jedrske energije, o zaprtju Krškega ter rudnika urana na Žirovskem vrhu. Mi ne potrebujemo več električnega toka, ampak le smotrno in pametno uporabo električne energije. Glejte: Slovenija porabi toliko toka kot Italija ali Avstrija (500 kwh na prebivalca), vendar z njo ustvarimo dva- do trikrat manj

družbenega dohodka. Izboljšati bo treba tehnologijo, prestrukturirati industrijo, in sicer po ekonomskih in ekoloških zakonitostih. Mi nočemo nazaj v kamedo dobo, ampak v zdrav standard, vreden človeka.

Kakšno stališče zastopajo Zeleni o vprašanju slovenskih nacionalnih simbolov, kot sta zastava, grb, in kaj menite o nacionalni spravi? Kakšno stališče imate do slovenskega zamejstva in zdomstva in do narodnih skupin na sploh? Kaj menite o suvereni Sloveniji?

Zeleni smo za to, da pojem "socialistični" izgine iz uradnega naziva naše republike in da slovenski simboli nadomestijo socialistične, kot je na primer rdeča zvezda. Zastava naj bo klasična, z lipovim listom, in Slovenija naj bo samo republika.

Za majhen narod, kot smo Slovenci, je razcepitev prava katastrofa. Po petdesetih letih je skrajni čas, da pride do notranje pomiritve in sprave, ki je pogoj za preživetje slovenskega naroda.

Mi smo v prvem koraku za konfederacijo, ker nočemo nove revolucije in želimo nenasilen prehod v suvereno državo. Upamo, da bo vse to možno, in si-

čér tudi zaradi splošnega razvoja v Jugoslaviji in v Vzhodni Evropi.

Skrb za narodne skupine izkazujemo že v našem simbolu, ki je trojezičen: slovenski, madžarski in italijanski.

In če smo za obstoj narodnih skupin, ki avtohtono živijo v Sloveniji, potem moramo še toliko bolj skrbeti za obstoj Slovencev v zamejstvu in zdomstvu. Vezi med matično deželo, zamejci in zdomstvom se morajo okrepiti, kajti najprej smo Slovenci in potem šele drugo. Prava narodna tragedija je, da je zapustilo Slovenijo toliko inteligence in mladih ljudi, tako da danes moremo s prav nič ponosa govoriti o tretji slovenski univerzi v tujini. To je dokaz napačne režimske kadrovske politike.

Naloga DEMOS-a v parlamentu bo seveda garantiranje osnovnih človečanskih pravic, ustanovitve pravne države in nevmešavanje politike v zakonodajo in gospodarstvo. Za področje ekologije bomo Zeleni predlagali ustanovitev posebnega ministrstva in ekološkega inštituta, parlament pa naj bo endomen, torej brez zbora združenega dela.

Hvala za pogovor!

Čeprav smo po krivici mnogo trpeli, vendar ne sme biti v nas sovraštva. Če bi gojili sovraštvo in ne odbijali sovražnih misli in želja, bi bil v nas zmagal hudobni duh, zmagati pa mora v nas Bog, ki je ljubezen. Ljubezen je močnejša od sovraštva, kakor je Bog močnejši od satana. Ljubezen bo končno zmagala, ker vsemogočni Bog, ki je ljubezen, bo zmagal. Tudi v našem narodu bo zmagal, in sicer tem prej, čim več ljubezni bo v nas in med nami.

Vztrajajmo v skupni molitvi in medsebojni ljubezni. To nas bo držalo pri Bogu, da bomo mogli kdaj uživati sadove, ki jih ima pripravljene Bog, kateri nam je poslal to preizkušnjo, in da bomo zaradi tega v onstranskem življenju iz vsega srca mogli hvaliti Boga za to svoje begunsko življenje.

Škof dr. GREGORIJ ROŽMAN beguncem

SV. CIRIL in METOD

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,
Fr. Niko Žvokelj, O. F. M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 9874

MESEC MAJNIK posvečamo Materi božji in poje-
mo naše lepe šmarnične pesmi, četudi prehod v zimo
s kislim vremenom nikakor ne soglaša z besedilom. A
glavno je naš odnos do Marije, saj vsakdo izmed nas
lahko doprinese svoje k temu, da nosi naš narod ime
Marijinega naroda ter naj bi to čast tudi obdržal. —
Šmarnično pobožnost imamo parkrat na teden in tudi
vsako nedeljsko mašo združujemo s šmarnicami, bere-
mo pa ista šmarnična premišljevanja kot v Sloveniji.

+ **Materinsko proslavo** imamo že vsa leta na prvo maj-
sko nedeljo namesto na drugo, ki jo vsa Avstralija
praznuje kot materinski dan. Tudi letošnja naša pro-
slava je bila prijetno domača. Odrski spored je pripra-
vila Slomškova šola skupno z Glasniki in folklorno
skupino Rožmarin. Ivan Mejač ni pozabil narediti
torte, ki jo je kot glavni dobitek srečolova letos dobil
Ivan Horvat. Prostovoljni prispevki pri vходу so za
naš bodoči Dom počitka m. Romane prinesli 323.10
dolarjev. Vsem Bog povrni!

Iskrena zahvala vsem, ki ste s sodelovanjem kakor
koli pripomogli k uspešni proslavi, tako nastopajoči
kot članice Društva sv. Eme in ostali pri postrežbi,
saj so nam pridne gospodinje zopet napolnile mize
ter smo imeli vsi vsega dovolj.

+ Omenil sem **Dom počitka m. Romane**. Malo se je
pa le premaknilo. Prav te dni je arhitekt končal na-
črte, končan je tudi finančni obračun glede stroškov
zidave (ki je seveda vse višji od lanskega!) in prav te
dni bo zaključen tudi obračun dejanskega stanja na-
šega fonda. Vse to mora skupno na državni oddelek
(Community Services) v nadaljni postopek. Kot sem
že prej večkrat omenjal, se ne da prav nič pohiteti,
pač pa s potrpljenjem storiti sproti vse, kar je pred-
pisano. Raje danes kot jutri je moje geslo, a v našem
primeru menda velja bolj pregovor, da se tudi počasi
daleč pride. No, samo Bog daj! Zelo zelo bom vesel,
ko bom lahko sporočil: Začeli bomo! . . .

+ Da objavim končno vsoto in zaključim našo veliko-
nočno nabirko: Postna družinska akcija Project
Compassion je prinesla zaključno vsoto 938,37 do-
larjev, velikonočne darilne kuvertice (vseh se je vrni-
lo 420) pa 7, 891.— dolarjev za vzdrževanje našega
verskega središča. Še enkrat: Bog povrni vsem!

+ Krstov tokrat v naši cerkvi ni bilo, omenil pa bi rad
krst prvorojenke v družinici **Hirzinger. Olivia Rose** je
ime deklici, ki sta jo dobila Jörn in Floriana r. Natla-
čen, Melton South. Krst je bil 29. aprila v domači
farni cerkvi sv. Antona. Naše čestitke!

+ Naša poročna knjiga je od zadnjikrat zabeležila
dve poroki: Dne 28. aprila sta prišla pred naš oltar
Slavko Logonder in Tracey Ann Reynolds. Nevesta
je avstralskega rodu, rojena in krščena v Lilydale.
Ženin pa je rastel v Noble Parku v družini bivšega
fanta Baragovega doma Draga Logondra ter Marije
r. Stariha, ki je pomagala gospe Kregarjevi v naši ku-
hinji. Krščen je bil Slavko pri nas.

Dne 19. maja pa sta si v naši cerkvi obljubila za-
konsko zvestobo **Joseph Stanley Prosenak in Paula
Anne Watkins**. Joe je iz znane družine Stanka Prose-
naka in Mary r. Vogrig (že v Avstraliji rojena v dru-
žini iz Beneške Slovenije), Park Orchards, nevesta
pa je iz mestnega okraja Kilsyth. Pridno je hodila v
Kew k verouku, da sem jo s posebnim dovoljenjem
v sredo pred poroko birmal, med poročno mašo pa
je prejela prvo sveto obhajilo.

Obema paroma želimo božjega varstva na življenj-
ski poti!

+ Živemu človeku se res lahko vse pripeti, uredniku
pa menda še posebej. Nekaj predpostavljajš in nimaš
časa preveriti, pa pride napaka v tisk, da se kasneje,
ko je prepozno, zaman tolčeš po glavi. Naj se javno
izpovem, da sem že napačnega pokopal (tak pravijo,
da bo še dolgo živel!), otroku pri objavi krsta dal bo-
tre za starše, starše pa zapisal za botre, iz ženina
Rafačla naredil Gabrijela in še marsikaj podobnega.
No, v zadnji številki sem pa pri wodongškem poroč-
nem paru nevesto preselil v drugo družino ter ji pri-
pisal napačne starše. Nevesta **Anna Kalc** ni hčerka
pokojnega Slavka in Anice Kalc, ampak **Ivana in Mil-
ke Kalc**. Isti priimek in najbližje sorodstvo (in obe
družini imata hči Anico) ter dve hiši narazen v isti
ulici — pa vendar neljuba pomota, za katero se obe-
ma družinama in seveda mlademu paru rad opravi-
čim. Ko bi dobil sporočilo iz prvega vira, bi se to ne
zgodilo. Tako pa sem zvedel za poroko mimogrede
ter ga pri tem po uredniško polomil. — Napačni Ani-
ci podtaknjeno poroko bomo pa menda še letos po-
pravili in res tudi njo zapisali med neveste. Takrat
bom pa bolj pazljiv, da je ne bom zamenjal s kakšno
drugo Ančko . . .

+ Vedno se mi zdi lepa in pomembna prilika, kadar imamo pred oltarjem poročenca—jubilanta. V našem modernem času ločitev in opuščanja porok je praznovanje takih obletnic še več vredno. Nisem še omenil, ker mi je pri vsaki izdaji zmanjkalo prostora, a letos smo imeli **zlati poroko v januarju, pri redni slovenski maši v St. Albansu na drugo nedeljo. Dominkova mama Barbara in oče Jožef**, poročena pred petdesetimi leti v Beltincih, sta si znova obljubila zvestobo do smrti. Seveda smo jima vsi v cerkvi zaželeli in jima še želimo, da bi bilo do takrat še veliko let.

Na velikonočni ponedeljek je pa je hči Majda z možem napravila presenečenje očetu in mami za 35-letnico poroke. **Anica in Danilo Špacapan** prav do prihoda k nam nista vedela, da ju čaka maša in v cerkvi lepo število znancev z najboljšimi željami, po bogoslužju pa domača zakuska njima v čast v cerkveni dvorani.

Lepo je, če otroci mislijo na to in staršem ob obletnicah poskrbijo malo cerkvenega in zunanjega praznovanja. Saj bi sami najbrž v svoji slovenski skromnosti pustili jubilej mimo.

+ Kot sem pri majski maši v Geelongu že ustno označil, bi tamkajšnje rojake rad tudi na tem mestu obvestil: župnija sv. Družine v Bellparku, kjer se zbiramo k slovenski maši vsako drugo nedeljo v mesecu ob 11.30, bo na drugo junijsko nedeljo obhajala svojo tridesetletnico. Glavna slovesnost s škofovo mašo bo ob desetih ter se bo gotovo zavlekla, sledilo pa ji bo takoj zunanje praznovanje. Zato me je g. župnik naprosil, naj bi za to nedeljo opustili lastno mašo ter se pridružili farnemu občestvu ob desetih. Seveda bomo z razumevanjem ugodili prošnji. Obljubil sem somaševanje pri deseti maši, vse rojake pa vabim k udeležbi. — V juliju pa bo slovenska maša kot običajno na drugo nedeljo — 8. julija — ob pol dvanajstih.

+ Dve smrti med nami moram tokrat omeniti:

V nedeljo 6. maja je na svojem domu v Springvale zaključil to življenje **JANEZ KRUŠEC** iz Nove Lipe v Beli krajini, kjer je bil rojen v veliki družini 12. julija 1930. V Avstralijo je emigriral preko Avstrije leta 1957. S Frančiško Vidovič iz Kotoribe se je poročil naslednje leto v avgustu v Can River, Gippsland. Do leta 1973 sta živela v Morwellu, nato pa se je družina preselila v Melbourne. Mirmo življenje je skalila bolezen: zdravniki so pred božičem ugotovili na Janezu pljučnega raka, ki je zdaj zahteval svojo žrtev. Umril je lepo pripravljen s prejemom svetih zakramentov. Pogrebna maša je bila v sredo 9. maja v hrvaški cerkvi v Springvale, nato smo izmučene zemske ostanke vrnili zemlji na pokopališču Necropolis. Poleg žene Frančiške in sina Tomaža zapušča pokojnik v

Avstraliji še dva brata z družinama, v Nemčiji dve sestri, doma pa še dve sestri in enega brata.

V Geelongu pa je na isto nedeljo, 6. maja, v nesreči na cesti končal življenjsko pot komaj 26-letni sin slovenskih staršev, **JOSEPH MARING**. Družina — Lojze Maring in Marija r. Ficko ter poleg pokojnega še brat Roman — živi v Newcomb. Joe je bil rojen 13. marca 1964 v Geelongu. Rad je kolesaril, a kljub previdnosti je postal žrtev šoferja, ki v svoji starosti ne bi smel biti več za volanom in je po nesreči celo odpeljal dalje. Maša zadušnica, kateri je sledil pogreb, je bila v sredo 9. maja v domači farni cerkvi.

Iskreno sožalje obema družinama ter vsem ostalim sorodnikom! R. I. P.

+ **PIKNIK** prireja Društvo sv. Eme na prvo junijsko nedeljo po deseti maši v dvorani. Ob domačih melodijah se boste lahko srečali in po domače razgovorili, pa tudi naužili domačih dobrot. Vabljeni!

+ Zanimiv sestanek je sklical za ponedeljek 13. maja zvečer v naši dvorani viktorijski **Odbor za podporo demokracije v Sloveniji**. Bil je kaj delaven pri nabiranju finančne pomoči DEMOS-u pred volitvami, zdaj pa naj bi svoje delo delno preusmeril kot **pripravljalni odbor za vseslovenski kongres**. Gosta sestanka sta bila Fredi in Rudi Brežnik iz Sydneya. Več o tem srečanju berete na strani 125 te številke. Po pol stoletju diktature pohod demokratizacije Slovenije vsekakor ne bo končan čez noč, ampak bo počasen proces, ki bo zahteval razumevanje in pomoč vsega naroda, tudi nas po svetu.

P. BAZILIJ

Vodja Katarina Vrisk z delom "Glasnikov"

IZPOD TRIGLAVA

“**BODO SLOVENCİ İZUMRLİ?**” je bil naslov članka, ki ga je v decembru objavil ljubljanski Nedeljski dnevnik. Dnevnik Delo pa je skoraj istočasno pokazal zaskrbljenost za narod s člankom “Število splavov raste, rojstev pa je vse manj; za Slovence evtanazija ne bo potrebna”. Podatki iz letopisov Zavoda za zdravstveno varstvo nam res dajo misliti. Tole izpričujejo:

Leta 1975 je bilo v Sloveniji prijavljenih 12.350 splavov, 29.786 živorojenih, prebivalcev Slovenije pa 1.800.022. Leta 1984 pa so te številke naslednje: splavov 22.837, živorojenih 26.274, prebivalcev Slovenije 1.942.802. V desetletju od 1975 do 1984 je bilo opravljenih v Sloveniji 202.150 splavov, živorojenih pa je bilo 292.477; razlika med splavi in živorojenimi je torej bila 87.327. Povprečna starost Slovencev je 49, normalna pa bi morala biti od 30 do 40 let.

Nič manj zaskrbljujoč je pripis temu poročilu, ki se glasi: Začasno rešujejo Slovenijo došeljenci iz drugih jugoslovanskih republik, posebno iz Bosne . . .

ZAPOJMO PESEM je bil naslov četrte revije otroških in mladinskih pevskih zborov Bele krajine, ki je bila 8. aprila letos v metliškem kulturnem domu. Nastopile so skupine: dva otroška zbora črnomeljske šole, dva iz šole Loke, zbor šole Adlešiči, Vinica in Metlika ter dva mladinska pevška zbora črnomeljske šole Loka, mladinski zbor šole Mirana Jarca ter še deklinski zbor črnomeljske župnije.

V **DOKAZ** nekulture in podivjanosti se je zgodilo, pravi poročilo. Slovenci smo sprejeli smrtni dan velikega Prešerna – 8. februar – kot narodni kulturni praznik, da tako leto za letom obnavljamo spomin v zahvalo našemu največjemu pesniku. Letošnje narodno praznovanje pa je nekdo zasenčil s tem, da je oskrnil Prešernov grob v Kranju ter ga pobalinsko popackal.

O **VERSKEM ŽIVLJENJU** mariborske škofije je tu nekaj podatkov: Po najnovejšem štetju je na njenem ozemlju 832.000 prebivalcev, od katerih je krščenih 718.000 ljudi ali 86 odstotkov. Med verniki deluje 385 duhovnikov. Nedeljskih maš se udeležuje redno le 135.000 vernikov, kar je 23 odstotkov, in od teh je dvakrat več žena kot pa mož. Pozornost vzbuja tudi podatek o krstih: V letu 1988 je bilo v mariborski škofiji 8.667 krstov, nezakonskih 2.439, iz civilnih zakonov pa 1.418.

munizem razpadel po 73 letih”. Zanimivo je dejstvo, da je od boljševiške revolucije leta 1917 pa do leta 1990 doba ravno 73 let . . . Zanimiva pa je tudi naslednja Nostradamusova napoved za našo dobo: “iz daljnega vzhoda se bo dvignil hunski napad na zapad in gospodje v Kremlju bodo prvi okusili nevarnost, ki grozi celemu svetu . . .”

Vsekakor vredno premisleka, ali ne?

ZA EN DAN je pa Sovjetska zveza le odprla mejo z Romunijo in ta dan se je okrog pol milijona sorodnikov ter znancev srečalo po dolgem času. Vsaj en dan so spet preživeli skupaj.

Sovjetska republika Moldavija ima osem mejnih prehodov na reki Prut, ki tvori vzhodno mejo med Romunijo in SZ. Moldavci in Besarabci so bili razdeljeni v letu 1945, ko je Stalin vztrajal na stališču, naj ostanejo nespremenjene meje, ki jih je on določil v pogodbi s Hitlerjem pred drugo svetovno vojno.

En dan brez meje pa je bil le prijetno doživetje – nov znak odpiranja drug drugemu in lepše bodočnosti človeštva.

ZA NAMI JE 35. evrovizijsko tekmovanje popevkarjev, ki je bilo tokrat v Zagrebu. Prvo mesto je zasedla Italija: Toto Cutugno je zapel pesem Insieme 1992, ki poje o zaključku združenja Evrope v letu 1992. Drugo mesto sta dobili Irska in Francija. Televizijski direktni prenos tega vsakoletnega znamenitega tekmovanja je gledalo po vsem svetu okrog štiri milijarde ljudi, seveda tudi mi v oddaljeni Avstraliji.

OSEMDESET LET je dopolnila letos v Gorici **Ljubka Šorli-Bratuž**. Ne le zgladna slovenska žena in mati, odklovala se je v našem zamejstvu tudi kot pesnica, učiteljica, urednica , neumorna narodna in kulturna delavka. S svojim življenjskim delom vsekakor predstavlja eno najsvetlejših znamenj slovenske katoliške navzočnosti na Goriškem. Zaslužila si je papeško odlikovanje “Pro Ecclesia et Pontifice”, ki ga je prejela od Cerkve.

Ljubka Šorli-Bratuž je vdova po znanem primorskem mučeniku, ki je zaradi svojega narodnega dela in zlasti kot organizator slovenskega cerkvenega petja februarja 1937 postal žrtev fašizma.

Tudi avstralski Slovenci ji čestitamo k visokemu življenjskemu jubileju. Poznamo jo po pesmicah, ki jih od časa do časa objavljajo MISLI. Cerkevni pevski zbor slovenske naselbine v Geelongu, pod vodstvom Alojza Furlana, pa nosi ime po njenem pokojnem možu.

DA SO SAMOMORI žal med sedanjo generacijo Slovencev v matični deželi kar prepogosti, je znano in smo o tem že pisali. Poročilo pravi, da je na najvišjem mestu glede tega območje Krškega, kjer je bilo lani

29 samomorov in še 13 poskusov samomora. Zdaj raziskujejo, kje tiče vzroki.

BLEJSKO JEZERO je spet v nevarnosti. Temu sta pripomogla tudi mila zima in kratkotrajna zamrzitev jezera — pa tudi ljudje, ki ob jezeru živijo in delajo, ne upoštevajo pa, da je treba za zdravje jezera skrbeti sproti. Jezero ima probleme z algami. V njegovi vodi že prej znani rdeči algi se je zdaj pridružila še modrozelenka, ki je dosti bolj odporna in tudi nepredvidljivega razvoja: pride in izgine, kadar se ji zdi; kadar hoče človek, jo je pa kaj težko odpraviti. Ta alga ima tudi paralitični strup, kar jo dela nevarno tako živalim kot tudi ljudem, ki pridejo z njo v dotik.

SEDEŽ slovenskih šol je bil v zamejski Gorici v nekdanjem Malem semenišču, ki ga je zgradil že nadškof Sedej. Od letošnjega osmega januarja dalje pa stavba služi kot univerzitetni sedež za diplomatske in mednarodne vede. V ta namen jo je slovesno otvoril predsednik italijanske vlade Andreotti. Tako bo stavba ostala še vedno hram kulture in formirala bo mlade ljudi za področje mednarodnega sodelovanja. Sedejevi načrti in njegovo začetno delo se po svoje le nadaljuje v poslanstvo dobrega, četudi v drugačni obliki, a dobro le še vedno služi polnosti prvotnega namena.

ZAKLJUČNI RAČUNI raznih mariborskih podjetij so dali bolj žalostno sliko: v tem našem mestu je 34.875 delavcev zaposlenih v podjetjih, ki so lansko leto gospodarila z izgubo. Vse mariborske izgube skupaj znašajo 446 milijonov dinarjev. Tovarne z izgubo in največ zaposlenimi delavci so Tovarna avtomobilov in motorjev (7903 delavcev), Železniško gospodarstvo v Mariboru (2664 delavcev), TVT Boris Kidrič (2100), Konstruktor (1844), Pik Maribor (1534), dalje Cetrus (1111 delavcev) in vrsta podjetij z manj kot tisoč delavci: Marles, Špedtrans, Gradis, Mariborska livarna in drugi.

TUDI slovenski dijaki nočejo ostati nekje za spremembami, ki so za naš narod zadnji čas tako dorežljive. Iz Postojne je prišlo poročilo, da so se zbrali na pripravljalnem sestanku za ustanovitev Zveze dijakov Slovenije. Ta naj bi zdaj nadomestila Zvezo socialistične mladine Slovenije, ki je bila seveda enosmerna v okviru dosedanjega režima. Idejo so pozdravili tudi učitelji, saj bo več uspeha ob skupnem reševanju šolskih problemov in izboljševanju vzgojnoizobraževalnih programov ter odnosov med učenci in učitelji.

OSRAMOTI nas izsledek, da je višja izobrazba v Sloveniji zadnja leta zelo padla. Danes se jih od številca 10.000 Slovencev le 100 odloči za visokošolski študij. Vzrokov je seveda precej. Dosedanja oblast je uničevala sleherno zasebno aktivnost, ki ni bila na njenem

VENETI NAŠI DAVNI PREDNIKI

Izredno pomembna knjiga, ki je zdaj izšla tudi v slovenščini. Avtorji Matej Bor, Jožko Šavli in Ivan Tomažič prinašajo na 524 straneh nepretrgano vrsto dokazov, da smo Slovenci potomci slavskih Venetov. Lepa in res bogato opremljena knjiga, ki je bila 15. jun. letos slovesno predstavljena v Ljubljani, pomeni prelomnico v slovenskem in evropskem zgodovinopisju.

Naročite jo pri upravi MISLI za ceno 30.— dolarjev, vključno navadna pošta. Zračna pošta po želji naročnika in z doplačilom.

Tudi druga pošiljka knjig na upravo MISLI je že pošla in smo naročili tretjo. Čim pride, bomo objavili, da so knjige na razpolago.

tiru. Tako so do visokošolskega študija prišli v največ primerih izbranci iz partijskih družin, mnogi vredni študentje pa so si dostop na univerzo komaj priborili. Tudi ekonomsko stanje je marsikomu zabranilo nadaljevanje študija.

Ista statistika pa kaže pri Zahodnih Nemcih na 10.000 ljudi 290 odločitev za visokošolski študij, pri prebivalcih ZDA pa kar 400 na 10.000.

Upajmo, da bo naša nova oblast začela temeljito reformo šolstva, ki ga je tako zelo oslabil enostranskost in napačna usmerjenost.

NOVA prireditev, ki naj bo odslej vsakoletna, se je pričela 5. in 6. maja letos na Bledu: **vseslovenska revija cerkvenih zborov**. Že za prvič se je zbralo kar dvakrat po sedem pevskih zborov, ki jih tvori nič manj kot 580 pevcev, na sporedu pa je bilo 42 zborovskih cerkvenih pesmi. Prireditev je otvoril njen pokrovitelj ljubljanski nadškof Alojzij Šuštar v blejski farni cerkvi sv. Martina.

Nastopajoči so se zbrali iz štirinajstih krajev, od Razkrižja v Pomurju do Števerjana v zamejstvu, od Novega mesta na Dolenjskem, Komende na Gorenjskem, pa do Ptujja, Polzele, Strmca na Štajerskem... Komisija izvedencev za cerkveno glasbo se je kar težko odločila, a je le morala izbrati zmagovalca: z najboljšim petjem je letos nastopil pevski zbor **Francišek B. Sedej iz Števerjana v zamejstvu**, ki ga vodi Tomaž Tozon. Znanagrado jih čaka popotovanje v Rim, kjer bodo gotovo zapeli tudi svetemu očetu.

DESETLETNICO škofovske službe je 22. aprila slavil upokojeni beograjski nadškof msgr. Alojzij Turk.

SLOMŠEK nam govori

Škof Slomšek nas za mesec majnik popelje na vrt, da svoji nebeški Materi natrga takle šopek:

DOVOLITE, da vas zdajle popeljem na vrt, v katerem nikdar ni zime in kjer vedno cvetejo najlepše rože, katerih nobena nikoli ne zvene in ne obledi. Ta zlahtni vrt je brezmadežno Srce Marije Device in rože v njem so Marijine svete čednosti.

Prva roža Marijinega srca je bela lilija čiste nedolžnosti. Ker je bila Marija čista Devica, je bila tudi vredna, da je bil k njej poslan nebeški poslanec. Ker moža ni poznala, jo je angel pozdravil, kot ni bila še nikoli nobena ženska pozdravljena. Ob tej beli liliji bi morali tudi mi svojo lilijo stanovske čistosti posaditi in bi morali zraven premišljevati, da so naša telesa templji Svetega Duha in naše duše neveste Kristusove. Po naših ušesih bi morala vedno zveneti beseda Jezusova: "Blagor njim, ki so čistega srca, ker bodo Boga gledali!"

Druga roža Marijinega Srca je šmarnica bogaboječnosti. Božjo besedo je Marija premišljevala v svojem srcu ter jo ohranila in to jo je k Bogu približalo. Svojo dušo je v molitvi k Bogu povzdigovala, saj jo je angel našel klečati v molitvi in to je Marijo z Bogom združevalo. Mrzla je zemlja pozimi, nima zelenja in cvetja; mrzlo je tudi naše srce, ki je v njem od slane požgana roža pobožnosti. Kajti pobožnost je vsem koristna, ker ima obljubo sedanjega in prihodnjega življenja.

*Tretja roža Marijinega Srca je vijolica ponižnosti. Najslavnejša žena na svetu je bila Marija, pa vendar je svet niti poznal ni. Posvetnjaki še vedeli niso, da tako imenitna Devica živi na svetu. Bog pa je od vekomaj nanjo mislil ter jo je za Kraljico nebes in zemlje določil. Angel jo v božjem imenu obišče, ona pa pravi: "Glej, dekla sem Gospodova!" A kako vse drugače pa mi ravnamo: svojo lepoto na ogled nosimo; če pa je nimamo, si jo kupimo. Toda pregovor pravi: *Prevzetnost se spotika, sramota se za njo pomika!**

GLEJTE,
ŽE SONCE ZAHAJA

Glejte, že sonce zahaja,
skoraj za goro bo šlo;
hladen počitek nam daja,
pojd' mo veselo domov.
Čujte zvoniti,
počivat' zvoni!
Zvoni, le zvoni nocoj,
sladko počivat' zapoj!

Čujte po drevju šumeti,
glejte, kak' vetrič pihljá,
urno se začne mračiti,
hitro, da bomo domá.
Čujte zvoniti . . .

Vsi bomo enkrat zaspali,
v miru počivali vsi;
delo za vselej končali,
v hišo Očetovo šli.
Čujte zvoniti . . .

O MARIJA, BLAGA, MILA

O Marija, blaga, mila,
Mat' božje milosti,
grešnika ne boš pustila
pasti v brezno žalosti.
Mat' si moja ti, polna vseh milosti,
skoravno nisem vreden, biti tvoj otrok želim.

Sem po širni cesti hodil
popušenja večnega,
svet hudobni me je zvodil
od Očeta dobrega.
Mat' si moja ti, polna vseh milosti,
s svojim Sinom zopet spravi ti otroka grešnega!

Dobro dela sem zamudil
in zapravil dragi čas,
le prepozno sem se zbudil
na Fastirja mili glas.
Mat' si moja ti, polna vseh milosti,
moje me izgubljeno vrni zopet čredi Sinovi!

Kajti prevzetnim se Bog ustavlja, ponižnim pa daje svojo milost.

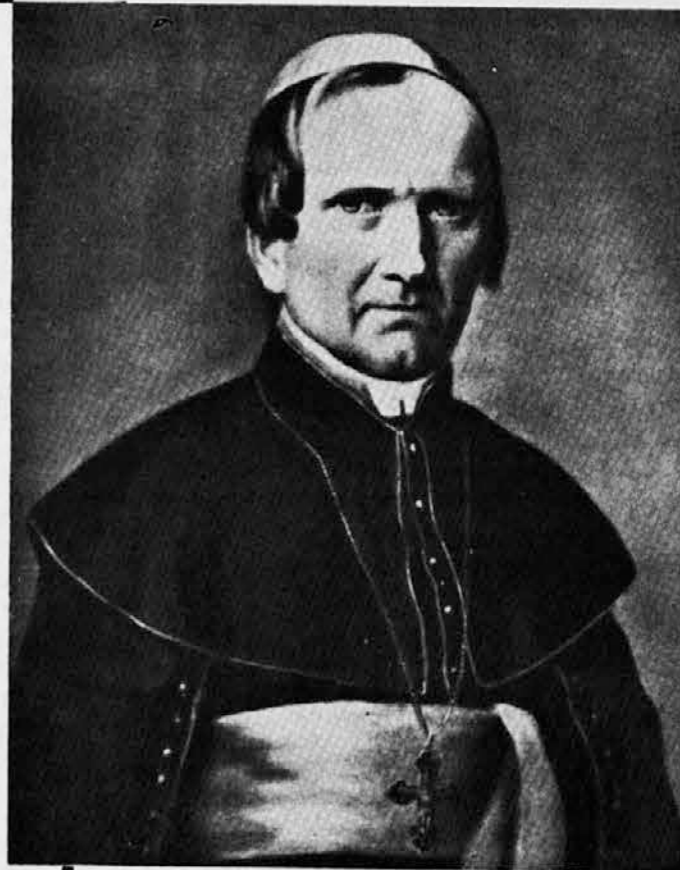
Četrta roža Marijinega Srca je vrtnica pokorščine. Pokorna je bila Marija v Nazaretu, pokorna v Betlehemu, pokorna na poti, pokorna doma. Nič ni vprašala, zakaj mora v takem stanju potovati v Betlehem ali v Egipt. Kar nam je Eva po svoji nepokorščini nesrečno zgubila, to nam je Marija s svojo pokorščino zopet nazaj dobila.

Kako pa je danes na svetu? Vsak bi rad zapovedoval, nihče pa ubogal. Človek še proti samemu Bogu dviga pest ter mu naravnost pove: "Ne bom Ti služil!" Ali ni to pregrozno? In vendar pravi Gospod: "Glejte, pred vaše oči postavim blagoslov in prekletstvo. Blagoslov, ako boste pokorni zapovedim svojega Boga – prekletstvo, ako ne boste pokorni. Boljša je pokorščina kot so žrtve." Sveti Bonaventura pa pravi: "Pokorščina je ladja, v kateri se v nebesa peljemo; po-

korščina je ključ, ki nam nebesa odpre." Marija, sprejmi od nas četrto rožo: našo pokorščino!

Peta roža Marijinega Srca pa je sončna roža vdanosti v božjo voljo. Svoje pomisleke je povedala Marija božjemu poslancu, a dostavila je takoj: "Naj se mi zgodi po božji volji!" Vdana v božjo voljo je stala pod križem. Marijina volja je bila v vseh stvarih z božjo voljo enaka. To je bila korenina Marijine sreče in njenega zadovoljstva.

Zakaj pa smo mi večkrat tako nesrečni? Ne zaradi ubošva, ne zaradi bolezni, tudi ne zaradi smrti. Naša največja nesreča je to, ker nočemo tega, kar Bog hoče. Bog nam ponuja zdravilo trpljenja, mi pa se zdravila branimo. Naš predobi Oče bi nam rad kaj malega vzela, da nam zato vrne in da kaj boljšega in dragocenejšega, mi pa te zamenjave nočemo in delamo samemu sebi krivico. O, nehajmo se vendar ustavljeti previdnosti božji! Kot Marija, se tudi mi popol-

Al. Stepinac

noma vdajmo v božjo voljo!

Tukaj je pet lepih rož iz Marijinega vrta, iz Marijinega Srca. Iz teh peterih rož šopek naredimo in ga za šmarnice njeje podarimo. Predvsem pa ne pozabimo zasaditi tudi grede svojega srca s temi zlahtnimi cveticami čistosti, pobožnosti, ponižnosti, pokorščine in vdanosti v božjo voljo!

Še nekaj Slomškovich misli:

Bogastvo ne da modrosti in za denar se poštenje ne kupi.

Kdor je priden in kaj zna ga povsod vse rado ima.

Kdor slabe nauke daje – strup prodaja.

Hočeš druge vneti – moraš sam goreti.

Kdor mir ljubi ne bo nikdar na izgubi.

SV. RAFAEL

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M., /v Box Hillu, Vic./
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

JEZIČNI DOHTAR PETELIN je naslov komedije, ki so jo vprizorili na prvo majsko nedeljo požrtvovalni člani naše dramske skupine. Udeležba je bila prese- netljivo številna, pravi poročilo. Ali so se rojaki zave- dali mnogih žrtev, ki jih doprinašajo igralci, ko dol- ge tedne za tednom prihajajo k vajam ter pri vajah vztrajajo do poznih večernih ur? – Upajmo, da bo- do igro ponovili pri nas in še po drugih naših dvora- nah. Treba pa bo počakati nekaj časa, ker je nekaj igralcev odšlo na obisk v domovino.

Izkupiček predstave je po dogovoru last igralske družine, ki z vsoto razpolaga po svoji uvidevnosti. Plača pa seveda pristojbino za uporabo dvorane, da se pokrijejo stroški za uporabo elektrike in podobno. – To v vednost tistim, ki menijo, da "gre vse v patrov žep".

Naj na tem mestu še enkrat izrečem iskreno zahva- lo režiserju Ivanu Koželju, ki je bil tudi sam med na- stopajočimi, in vse igralcem za požrtvovalnost, ki jo imajo ob pripravi sleherne prireditve.

STOJNICO bomo imeli spet v četrtek 12. julija, zato naprošamo ponovno za primerne predmete v dobrem in uporabnem stanju. Stojnica 8. maja je ime- la lep doprinos 491.24 dolarjev.

SREČANJE UPOKOJENCEV bomo spet imeli v četrtek 19. julija. Ob pol enajstih bo v cerkvi sveta maša, potem pa se zberemo v dvorani. Vse to ima na skrbi molitvena skupina Srca Jezusovega, ki se zbira k skupni molitvi na četrteke ob pol enajstih. Novi udeleženci so vedno dobrodošli, zlasti tisti, ki znate ceniti moč in vrednost molitve. Čas, ki smo ga v živ- ljenju prebili v molitvi, je najboljšo uporabljen čas, za katerega nam ne bo nikoli žal.

VEČDNEVNI IZLET V SNOWY imamo tudi letos v načrtu od nedelje 12. pa do petka 17. avgusta. Ima-

mo še nekaj prostih mest. Prijavite se čimprej Petru Sarkanu ali pa pri nas v središču sv. Rafaela.

16. MLADINSKI KONCERT bo po dogovoru le- tos pri nas v Sydneyu. Datum koncerta je sobota 29. septembra. Vabimo slovensko mladino, tako po- sameznike kot mladinske skupine – glasbene, instru- mentalne in folklorne – da čimprej sestavijo spored svojega nastopa in se prijavijo. Lahko se priglasite preko svojega verskega središča v Melbournu in Ade- laidi, ali pa naravnost v Merrylands. Več o koncertu in potrebnih informacijah glede prenočišč ter spore- da prireditve boste brali v prihodnjih številkah.

HVALA ZA DOBRE ŽELJE IN MOLITVE za okrevanje po moji operaciji desnega očesa. Vid se mi stalno izboljšuje, za kar sem Bogu hvaležen. Hvala tudi p. Niku, ki me nadomešča v času mojega okre- vanja – pa tudi p. Baziliju, ki nam ga je "posodil" za nekaj tednov. Omenim naj tudi moja nečaka An- dreja in Miha, ki sta tu na obisku in nam vedno nu- dita vsakršno pomoč, kadar je potrebno. Na vse se razumeta – "Jack of all trades" pravijo Avstranci. Med nami ostaneta še do prvih dni junija in upam, da bosta odnesla lepe spomine. Pridobila sta si kar lepo število prijateljev, ki so jima nudili gostoljub- nost na en ali drugi način. Tudi tem zahvala, saj so s tem mene razbremenili v marsičem, njima pa omogo- čili, da sta videla čimveč avstralskih zanimivosti. Obema želim, da bi se po povratku v Ljubljano kma- lu znašla. Saj sta odšla iz diktature, prišla pa bosta – kot upamo – v demokracijo.

PRAZNIK svetega Rešnjega Telesa in Krvi bomo praznovali v nedeljo 17. junija s posebno evhariščno pobožnostjo in kratko procesijo z Najsvetejšim, ki se bo zaključila z slovesnim blagoslovom.

MATERINSKI DAN smo tudi letos kar dostojno proslavili. Že pred mašo so materam naši mladi pri- peli nageljčke, pri bogoslužju smo se jih posebej spomnili, da bi še naprej dobivale božjo pomoč za zvestobo v svojem poklicu. Mešani pevski zbor pod vodstvom s. Francke in ob orgelski spremljavi Stari- hove Miriam je izvajal Foersterjevo latinsko mašo "In honorem Sanctae Caeciliae", pa seveda dodal tudi velikonočne in majniške pesmi. Po bogoslužju smo napolnili dvorano. Odrski spored je pripravila s. Francka z učiteljicami Slomškove šole in s pomoč- jo p. Nika. Lepo je bilo videti na odru zbrane vse na- stopajoče, ko se je odprla zavesa. Nastopil je moški zbor "Triglav", moški zbor Slovenskega društva "Li- pa" ter naš mladinski zbor "Nove steze". In seveda otroci Slomškove šole z raznimi deklamacijami, pa tudi s harmoniko in kitaro ter klavirskimi točkami. Dekleta in fantje mladinske skupine so izvrstno opravi- lili svojo nalogo v kuhinji in s postrežbo hrane ter

pijače. Brez mater pa vseeno ni šlo: prosili smo jih, naj pripravijo pecivo.

WOLLONGONG – FIGTREE ima slovensko službo božjo vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu, torej: 10. in 24. junija ter 8. in 22. julija.

NEWCASTLE bo za slovensko mašo spet na vrsti v nedeljo 29. julija ob šestih zvečer v Hamiltonu.

CANBERRA ima slovensko mašo na tretjo nedeljo v mesecu ob šesti uri zvečer. Kraj je zdaj spet cerkev sv. Petra in Pavla, Boake Place, Garran, A.C.T.

JUNIJE MESEC SRCA JEZUSOVEGA. Kakor v maju posebej častimo Majniško Kraljico s šmarnicami, tako je junij posvečen Jezusovemu Srcu. Pobožnost v tem mesecu pa imenujemo vrtnice. – Pri nas bomo imeli vse petke v juniju posebno pobožnost v čast Jezusovemu Srcu. Namen je, da bi naše družine živele v slogi, ljubezni in razumevanju. V tem pogledu v marsikateri družini "škriplje" – pa skoro vedno za nepomembne zadeve. Člani družine kar ne najdejo pravega soglasja in trenje sledi trenju. S tem si brez potrebe otežujejo teh nekaj let življenja, ki že samo prinaša marsikaj grenkega.

Na junijske petke ste torej posebej vabljeni k naši večerni pobožnosti. Pri tem tudi ne bomo opustili običajnih molitev ob petkih za duhovne in krščanske poklice ter za domovino, zlasti na prvega junija, ko je prvi petek. Ali še kaj opravljate to prelepo pobožnost? – Dne 22. junija je praznik Srca Jezusovega, 29. pa praznik sv. apostolov Petra in Pavla – dan mašniških posvečenj v vseh treh škofijah v domovini. Ta dan se posebej spomnimo novomašnikov in duhovniških ter redovniških poklicev. Pridite, molili bomo, čeprav nas bo morda le peščica. Jezusove besede "Ne boj se, mala čreda . . ." nam bodo dajale pogum, da ne bomo odnehali, češ "tako malo nas je" . . .

ŽIVI ROŽNI VENEC je skupina ljudi, ki vsak dan opravijo vsak po eno desetko rožnega venca. Katero, določi organizacija, ki ima svoje središče pri božjepotnem svetišču v Fatimi. Tudi tebe vabim, ki to bereš, da se pridružiš tej armadi molilcev ter doprineš svoj delež izpolnjevanju Marijinega naročila. Ta molitev pomaga Mariji reševati svet pred božjo kaznijo, ki mu preti zaradi poplave zločinov. Greh res zavzema že take razsežnosti, da se mora vsak človek, ki ima vsaj še malo čuta za pravico, zgroziti in vztrepetati. – Kdor bi se odločil za "živi rožni venec", naj pokliče **Tejo Bavčar (telefon 601 7689)** ter bo ona poskrbela za vaš vpis v armado molilcev.

NAŠI POKOJNI pričenjajo tokrat svojo vrsto z **ANTONOM PURGAJEM**, ki je umrl v Brisbanu in ste o njem že brali v aprilski številki pod rubriko "Kri-

žem avstralske Slovenije". Lepa hvala Janezu Primožiču, ki je o tem poročal.

V soboto 5. maja je v Prince Alfred Hospital-u v Camperdownu umrl **LUDVIK VELIŠČEK**. Rojen je bil 19. decembra 1920 v Zapotoku (Marijino Celje pri Kanalu) kot sin Antona in Frančiške r. Urbančič. Doma se je izučil čevljarkega poklica. Izhaja iz številne družine. Oče je bil dvakrat poročen: v prvem zakonu je imel štiri otroke, v drugem pa tri sinove in dve hčerki. Ludvik je bil najstarejši iz drugega zakona. Poročil se je z Marijo Kepa, po rodu iz Gabrške gore (Čatež). – Pokojnik je bil bolan le nekaj tednov. Žal je primerov pljučnega raka po svetu in tudi med nami vedno več. Nekaj dni pred smrtjo je prejel sveto popotnico in maziljenje ter odšel tako pripravljen s tega sveta. – Pogrebna maša je bila pri nas v četrtek 10. maja, pokopan pa je bil na novem delu slovenskega pokopališča v Rookwoodu. Poleg žene Marije zapuščča pokojnik tudi hčerke Mimico, Margaret in pa Jennie por. Plisek.

V torek 8. maja pa smo spet zvedeli, da je smrt posegla v naše vrste. Ta dan se je poslovila s tega sveta **ŠTEFANIJA JUG** r. Hvalica, ki je živela v sydney-skem okraju Enfield. Rojena je bila 25. februarja 1901 v vasi Kambreško (župnija Ročinj) kot hčerka Antona in Rozalije Hvalica. Poročila se je z Andrejem, ki je umrl leta 1945, še prej pa sta izgubila sina Janka, ki je padel v vojni leta 1943. V Avstralijo je prišla z otroki leta 1949 na ladji "Haselman". Najprej so živeli v taborišču za novodošle v Bathurstu, nato so se preselili v Sydney v Rydalmere. Zadnji čas je mama Štefanija živela pri sinu Lojzu in hčerki Lojzki v Enfieldu. – Pokojnica je bila zgledna krščanska mati, vsa predana skrbi za svojo družino. Rada je molila in se udeleževala službe božje, kadar so ji le dopuščale ostarele moči. Že pred meseci je čutila, da se približuje konec življenja ter je sama zaprosila za zakramente.

Na predvečer pogreba smo zmolili rožni venec ob krsti v pogrebnem podjetju Dignified Funerals, Five Dock. pogrebno mašo pa smo imeli v naši cerkvi v petek 11. maja. Grob je dobila in starem delu našega pokopališča v Rookwoodu, kjer si je družina Jug že pred leti kupila dva grobova. Pokojnica zapuščča poleg že omenjenih sina in hčerke še hčerko Marijo poročeno z Rafkom Lalić in hčerko Kristino poročeno s Florjanom Vojska, dva vnuka ter dve vnukinji. Že pred leti ji je tu v Avstraliji umrl sin Pepi.

Iskreno sožalje vsem družinam naših pokojnih. Naj jim dobri Bog z darovi svoje ljubezni nadomesti izgubo dragih. Vseh pokojnih se radi spomnimo v svojih molitvah. In ne pozabimo dnevno moliti tudi za našo srečno zadnjo uro!

KRSTE naj omenim tri:

Mateja in Tomislav Žaja, Prospect, N. S. W. Oče Božidar, mati Marija r. Zavec. Obema je bila botra Andrejka Andrejaš. — Merrylands, 6. maja 1990.

Kaia Patricia Pondelak, South Granville, N. S. W. Oče Daniel, mati Zlatka r. Pernek. Botra je bila Blanka Pernek, pri krstu pa jo je zastopala Suzana Pušič. — Merrylands, 13. maja 1990.

Staršem, botrom in novokrščencem naše čestitke! Molimo, da bi vsi trije vse življenje ostali zvesti svojim krstnim obljubam!

POROKA — **Dominic Fabiano**, Canley Heights, N. S. W., rojen v Fairfieldu in krščen v Horsley Parku kot sin Orazia in Carmen r. Rapinett, in **Katarina Kustec**, Abbotsbury, N. S. W., rojena v Fairfieldu in krščena v Paddingtonu kot hčerka Ignaca in Ide r. Jenoš. Priči sta bila Anthony Fabiano in Brigitta Šernek. — Sv. Rafael, Merrylands, med poročno mašo 28. aprila 1990.

Mlademu paru iskrene čestitke. Seveda čestitkam dodajamo željo nas vseh, naj ju Bog spremlja vse življenje s svojim blagoslovom!

P. VALERIJAN

NEKAJ SPOMINOV ob 45 - letnici ...

... V TISTEM ČASU se je odprl Ljubelj in slovensko ljudstvo je v dolgi procesiji odhajalo na tuje. Starci in starke, zreli možje, otroci. Z vozovi, peš, z eno samo željo, priti iz pekla, ki se je odprl nad slovensko zemljo.

Ljubelj je bruhal ljudi. Prerivanje, jok, vpitje, streli. Za hrbotom domovina z domačijami.

Njive so vekale, stegale roke, prosile.

Čez dva dni se vrnemo, so si obljubljali ljudje v srcu in na glas.

Pot pa je vodila samo naprej. Kam, ni nihče vedel. Samo naprej, do tja, kjer ne bo več rdeče zvezde.

+

Vetrinj. Tako so taborili Izraelci, ko jih je Bog izpeljal iz sužnosti.

Danes se smeješ tistemu domu. Nad vozom si raztegnil plahto, če si jo imel. Morda si domoval pod vozom. Nekateri so si naredili dom iz vej in ga pokrili z lubjem ali s kožo pobite govedi. Morda si imel kaj ta-

"Mesto brezdomcev" na vetrinjskem polju

kega. Gosposki je bil.

Skrb pa se ni umaknila. Grizla je in glodala. Večno tako ne more biti. Angleži sicer pomagajo, toda vse je tako čudno in zapleteno. — — —

Vetrinj! — Vsak dan bi moral vsaj enkrat izreči to besedo. Za spomin. Na ta način se boš vedno držal nad vodo.

Samo trpljenje zori. Lagodno življenje ustvarja slabiče. Vsak, ki je doživel Vetrinj, bi moral biti zrel.

— — — Potlej so se pričeli odpirati svetovi. Vedel si, da se boš moral odločiti. Amerika, Kanada, Avstralija, Argentina itd. Komaj si vedel, kje je ta svet. Toda življenje je klicalo. In si se odločil.

In danes veš: med domom, kjer si se rodil, in med domom, kjer živiš danes, je velika postaja — Vetrinj.

KAREL MAUSER

Premakljivi svečnik

(25.)

Tedaj je zaslišala z druge strani gore rahel, zastrt klic: "Zorica, Zorica!"

"Tukaj sem," se je odzvala, toda vedela je, da je ne more nihče slišati, saj se je glas ujel v ta ozki žleb, požrle so ga razmetane skale, vsrkal ga je grušč.

Le kako prihaja glas od one strani, saj smo vendar vsi nekje na tem pobočju. Vem, to je odmev. In vem, da je to župnikov glas. Ni me pozabil. Išče me.

Tedaj je ponovno slišala klic, samo da je bil zdaj župnikov glas še bolj zastrt, še bolj od daleč je prihajal:

"Zorica! Ne hodi naprej! Počakaj, da pridem do tebe. Sedi in mirno čakaj!"

'Kaj bi čakala,' si je rekla Zorica. Hitreje se bova srečala, če bom pohodila nazaj. Tu se ne moreva zgrešiti. Žleb je tesen in iz njega ni ne na levo ne na desno nobenega izhoda. Kdor je v njem, je kakor ujet. Če gre župnik za menoj, sva oba ujeta in se ne moreva rešiti drugače, kakor da se vrneva. Le kako sem mogla zaiti? Kje sem spregledala pravo markacijo?

Zopet je zaslišala glas:

"Zorica! Sedi in se ne premikaj! Ne hodi sama. Čakaj, da pridem do tebe! Ta kraj je izredno nevaren."

Glas je prihajal zdaj že od spodaj kakor od nekod iz osrčja gore. Zorica bi rada odgovorila, pa ji je noge nekaj spodneslo, da je padla vznak in zopet zagledala jastreba, ki je krožil zdaj nizko nad skalovjem.

Zabolelo jo je v križu, skušala se je oprijeti česar koli okrog sebe, toda vse je bilo nemirno, vse je z njo vred hitelo vedno hitreje navzdol kakor ogromen slap. Kamenje je tolklo drugo ob drugo, cele skale so tresčile ob nagnjene kamnite bloke, ki so zanihali in se zavalili navzdol, treskali ob drugo kamenje, se zaletavali v stene žleba, odkrušili velike kose štrlečega skalovlja in se poganjali navzdol vedno hitreje, se razletavali kakor granate in bi ubijali vse, če bi bilo kaj živega blizu. Šele globoko spodaj, ko se je žleb nekoliko zasukal, je vso to ogromno gmoto zadržala nepremakljiva skala, samo najbolj divji kamni so odskočili prek nje in pristali še globlje spodaj, kjer so se ujeli v grmičevje.

Zorico je divji plaz vrgel ob veliko skalo na robu žleba, kjer je obležala brez zavesti. Droben rdeč curek na sencih je kazal mesto, s katerim je zadela ob oster rob.

Ko je župnik slišal bobnenje drvečega kamenja, mu je bilo takoj ja-
Misli, Maj 1990

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$22.— George Marinovich, Ivo Leber; \$20.— Anica Smrdel, Ida Turk; \$14.— Marjan Potočnik; \$12.— Karolina Čargo, Kristina Vajda, Slavko Jakuš, Milan Gorišek, Anica Pegan, Dora Vodopivec, Stanko Aster - Stater, Alojz Poklar, Marta Kobe, Viktor Matičič; \$10.— N. N. E.; \$9.— Ivica Tabor; \$8.— Albert Logar; \$7.— Jože Vuga, Ivan Hozijan, Angela Svenšek, Emil Pantner, Frančiška Ludvik; \$6.— Rožica Pirc; \$5.— Marija Dobrigna; \$4.— Frank Richtar, Maria Piotrowski; \$3.— Ana Marija Mršnik; \$2.— Jure Moravec, Marija Beljan, Francka Persico, Vinko Jager, Anton Skok, Štefanija Andlovec, Štefan Baligač, Zorka Černjak, Jože Grandovec, Alojz Hrast, Katrina Tkalčević; \$1.— Stana Hervatin, Sandra Krnel.

V POMOČ MISIJONOM
IN NAŠIM POSINOVLJENIM
AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

100.— N. N., L. & M. Martin, N. N. (za najbolj potrebne v misijonih); \$30.— Pavla in George Marinovich, F. A. Š (A.H.).

MATERI TEREZIJI
ZA NJENE LAČNE SIROTE:
\$80.— N. N.; \$50.— Marija Patafta;
\$20.— N. N.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

BEGUNSKO MESTO

/D. P. Camp Peggez, Tirole/

Barake neme . . .

*Trpko v vas strmim,
po domu svojem plaho koprnim.*

*Ko v mraku gledam vaše vrste,
zagriže v dno srca se bolečina,
da nehote vztrepečem:
Domovinal . . .*

*Zazdi se mi,
da sam sem sredi polj
in ve pred mano — črne krste.*

*A glej, že zginja trudna bol.
Gospoda vidim, ki prihaja
izmučen ves in s križem obložen. . .
Iz črnih krst življenje novo vstaja
in tabor naš je kakor prenovljen.*

*Počasi stopa Kristus
od vrat do vrat
in vsakega tolaži:
"Jaz tvoj sem brat! . . ."*

*Iz mojega dnevnika,
avgust 1945
P. BAZILIJ*

Slap Savica

sno, kaj se dogaja. Skočil je na rob žleba in se stisnil k trdni skali; ko so mimo njega leteli skalnati skladi s tako silo, da se je njegova skala tresla, popustila pa ni.

"Moj Bog, varuj Zorico! Rotim te, dobri Bog, varuj Zorico! Edinka je, ne pusti, da umre!"

Komaj je nastala tišina, se je župnik odlepil od skale in previdno hitel navzgor. Pazil je, da ne bi sprožil novega plaz.

"Morda jo je pa plaz odnesel mimo mene, pa tega nisem opazil? Potem ji ni več pomoči. Moj Bog, daj, da jo najdem živo in zdravo! Odgovoren sem zanj."

Ko je Zorica odšla naprej, da bi ustavila prvo skupino, je župnik počakal tiste, ki so bili zadaj in je z njimi nadaljeval pot. Že davno bi morali dohiteti prvo skupino, toda o njej ni bilo nobenega glasu.

"Kaj neki je z našo prvo skupino?" je rekel župnik. "Že davno bi jo Zorica morala dohiteti. Moram ugotoviti, kaj se spredaj dogaja. Pridite za mano, jaz pohitim naprej."

"Do večera bomo na sedlu. Na Kamniškem ali na konjskem."

"Pa pozdravite tiste, ki se ne držijo reda!" so klicali za župnikom, ki je z naglimi koraki odšel naprej. Precej časa je hodil, preden je dohitel prvo skupino, ki se je zaradi prehitre hoje pošteno upehala in je zdaj počivala ter lovila sapo.

"Kje je Zorica? Poslal sem jo za vami, naj vas ustavi, da bomo pot nadaljevali skupaj."

"Nas Zorica ni dohitela. Nismo jo videli."

"Potem je morala zaiti. Le kam? Morda v Turski žleb? Ta je nevaren. Počakajte tukaj vsi, dokler se vam z Zorico ne pridruživa."

Župnik je pohitel nazaj do kraja, kjer je bil vhod v Turski žleb. Hitel je, vendar je hodil zelo previdno, da ne bi sprožil kakega kamna, saj je včasih dovolj že neznamen kamenček, da sproži na taki strmini ogromen plaz. Klical je Zorico; toda glasu od nje ni bilo. Odgovora tudi ni pričakoval, saj je iz izkušnje vedel, kako se v gorah včasih glas neverjetno izgubi, čeprav ga je včasih slišati silno daleč.

Našel jo je precej visoko zgoraj in je takoj vedel, da je v nezavesti. Potipal ji je utripalnico in zaznal še slabotno bitje srca. Zravnal je strma tla, kolikor je mogel, pogrnil svoj suknjič in plašč po kamenju in nežno položil Zorico na bok, pod glavo ji je položil ploščat kamen.

"Moj Bog, kaj se je zgodilo! In jaz nesrečnež nisem vzel nikogar s seboj, ki bi ga zdaj poslal po pomoč. Sicer pa je morda tako bolje, saj bi tistega lahko plaz zasipal in ubil. Toda kaj naj zdaj storim? Naj grem po pomoč? Če se medtem Zorica prebudi, bo skušala vstati. Na tej strmini lahko omahne in se skotali navzdol ter se do kraja potolče."

Poskusil je Zorico zbuditi iz nezavesti, toda vsi poskusi so bili zaman. Ko ji je ponovno potipal žilo, je komaj še zaznal rahle udarce srca.

"Skočim po naše fante. Štirje jo bodo počasi spravili iz žleba. Ne, tako ne bo prav. Zaradi nagrmadenih skal ni mogoče hoditi, ne da bi si pomagali z rokami. Na strmini bomo zdrsnili, če ne bomo imeli vsaj ene roke proste. Moral bom po reševalce. Na Okrešlju imajo telefon, tja skočim in se takoj vrnem sem."

Sonce se je nagibalo za gore, ko se je vrnil k ponesrečenki. Zorica je imela že mrzle roke in noge, kakor da se je smrt selila od okončin počasi proti srcu, ki je samo še kdaj kdaj rahlo zatrepetalo. Župnik Zdravko je brez moči sedel ob dekletu, tiho molil in solze so mu močile obraz.

Ko je sonce zapuščalo zadnji odsev na nasprotni planini in je ozračje na zahodu krvavo žarelo, je Zorica odprla oči.

“Zorica, dete moje, pridi k sebi! Saj me poznaš, me poznaš, Zorica?”

Zorica pa se je zastrmela nekam daleč, lep smehljalj se je naselil na njenem obrazu in na njem okamenel za vedno. Zorica je bila mrtva.

26.

DRUGA skupina je dohitela prvo in sedaj so vsi čakali v skalovju. Ubogali so župnika in niso šli naprej, čeprav so nekateri godrnjali, da bi zdaj že davno lahko svojo hudo žejo potešili na Kamniškem sedlu, če ne bi bilo takih, ki vedno kaj zavirajo.

“Vi ste krivi. Zakaj ste pa divjali, kakor da vas podi medved. Če bi se držali skupaj, Zorica ne bi zašla in nam zdaj ne bi bilo treba čakati.”

“Ni res. Vi ste krivi, ker ste grede spali. Mi smo se kar naprej ozirali in čakali, ker se pa niste premaknili, smo šli dalje. Mi smo šli na izlet, da bi hodili, vi pa menda zato, da bi vso pot sedeli.”

“Zdaj se je pa še župnik zgubil. Kdo ga bo šel iskat?”

“Grem jaz,” je zaklicala Minka.

“Ti že ne. Ti bi tako zašla, da te tri dni ne bi našli, pa čeprav bi te iskali z gorečo svečo.”

“Kaj pa, če bi vendarle šli naprej? Bosta že počasi prišla za nami.”

Tedaj se je zaslislalo nekaj grmenju podobnega in vsi so prisluhnili.

“Nekje za gorami grmi,” je dejal nekdo.

“To ni bilo grmenju podobno. Bolj kakemu plazju.”

“Prisluhnimo, če se ponovi!”

Poslušali so in postajali čedalje bolj nestrpni. Nekateri bi kar ušli naprej, če jih drugi ne bi zadržali. Sonce se je začelo skrivati za obronke in je tudi že na nasprotni planini osvetljevalo samo še skrajne vrhove, ko so se dogovorili, naj dva fanta odhitita nazaj po stezi in skušata najti župnika, kajti zdaj so že vsi slutili, da se je moralo zgoditi nekaj hudega.

Kmalu sta se vrnila s strašno novico, da je Zorica mrtva.

“Župnik je naročil, naj vsi počakamo spodaj pri koči na Okrešlju. Nekaj fantov pa naj pride k njemu in Zorici, da bodo bedeli ob njej, dokler ne pridejo reševalci in jo spravijo v dolino.”

Vsi fantje so se odločili, da bodo šli k Zorici, prav tako nekaj deklet, toda teh niso pustili s seboj.

“Že nastaja mrak in preden se bomo povzpeli tja gor, bo že precej temno. Ubogajte župnika in storite, kakor vam je naročil. Počakajte nas v koči na Okrešlju.”

To noč nihče izmed njih ni spal. Dekleta so kar naprej hodila prisluškovat, ali že gredo reševalci, fantje pa so ob mrtvem dekletu molili rožni venec za rožnim vencem, za nekaj časa umolknili in začeli znova. Ure so tekle brezmejno počasi. / Nadaljevanje prihodnjič /

Oj, Triglav moj dom,
kako si krasan . . .

BEGUNSKA

BALADA

Skrivnosten mrak.

Tihota sveta

objela dolge vrste je barak.

Prisluhnem v noč:

Vse taborišče spi

in v sanjah spleta

brezkončne niti

v davne, srečne dni . . .

Začutil sem utripe tisoč src

in ostrmel

in zaihtel.

Saj v tisoč srcih kljuje noč in dan

klic zemljice, ki ljubi in trpi

ter srka kri . . .

Nas boš še kdaj sprejela

v svojo dlan?

Iz mojega dnevnika,

september 1945

P. BAZILIJ

SVETA DRUŽINA

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S. A., 5007)
Tel.: (08) 46 9674

V PREJŠNJI številki niste našli Adelaidskih odmevov – k temu sta pripomogla čas in moja odsotnost. Rojaki, ki so povezani z našim verskim središčem, to razumejo, zato ni potrebno posebno opravičilo.

Prazniki velike noči so bili tudi letos pri nas zelo razgibano živahni. Izjemna udeležba je bila pri obredih velikega tridnevja in seveda na sam praznik spomina Kristusovega vstajenja.

Za drugo leto pa že zdaj povem, da vstajenja ne bomo imeli v soboto zvečer, ampak na samo velikonočno jutro. Vsi naj bodo deležni tega vstajenjskega zmagoslavja, ki ima za nas kristjane tako velik pomen.

Na velikonočni ponedeljek smo imeli tudi letos tradicionalno pirhovanje. Prav zanimivo je, da se za to našo kulturno tradicijo zelo zanimajo poleg naše tu rojene mladine tudi Avstralci. Občudujejo to naše bogastvo, ki ga marsikdo od nas Slovencev ne zna ceniti in upoštevati. Dostikrat se sliši, da mladina nima interesa za jezik in kulturo staršev. Vprašanje je, koliko znajo starši vrednotiti narodne kulturene dobrine? Če starši ne posredujejo ničesar tega svojim otrokom, potem od njih ne morejo kaj preveč pričakovati. O tem naj bi večkrat razmišljali!

Poroko smo imeli v naši cerkvi dne 24. marca. Zakonsko zvestobo sta si obljubila pred oltarjem svete Družine ženin **Stanko Puž** in njegova izbranka **Theresina Schinella**. Želimo jima božjega blagoslova v življenju.

Dne 14. aprila nas je obiskala smrt: od srčne kapi zadet je umrl na svojem domu v adelaidskem okraju Wingfieldu **LEOPOLD BARBIŠ**. Rojen je bil dne 7. oktobra 1929, Podtabor blizu Ilirske Bistrice. Leta 1949 je z ladjo Marconi prišel v Avstralijo in se leta 1956 poročil z Ano Kaluža. V zakonu sta imela štiri otroke, od katerih sta ena hči ter en sin že poročena in imata vsak svojo družino. Ženi in otrokom izrekamo sožalje, pokojnega Leopolda pa priporočamo v molitev. Dne 5. maja smo ga po maši zadušnici v naši cerkvi pokopali na cheltenhamskem pokopališču, kjer bo čakal vstajenja. R.I.P.

Dne 6. maja se je tudi naša skupnost pridružila tradicionalni marijanski procesiji v Rostrevorju. Letos je bilo izredno lepo vreme in tudi velika udeležba. Med našimi rojaki je bilo videti precej novih obrazov, kar je razveseljivo. Žal pa so bile narodne noše komaj tri: gospa Angela Dodič (njej vse priznanje, saj nastopa v narodni noši vsa leta, odkar imamo to procesijo), Rosemary Poklar in Olivija Kreševič. Upajmo, da jih bo drugo leto vsaj toliko kot jih je bilo lansko.

Nadškof je pohvalil udeležbo etničnih skupin. Res, če teh ne bi bilo, bi bila procesija kaj skromna. Opaziti pa je, da pri procesiji žal ni videti mladih – razen pri Vietnamcih, kjer je pravi živ-žvet mladine. Upajmo, da se bo tudi v tem obrnilo na boljše.

Vedno več je med nami bolnikov. Ravno te dneve ima operacijo rojak Ignac Ahlin, naš dober znanec in dobrotnik verskega središča. Njega in ostale priporočam v molitev.

PRI ROJAKIH V PERTHU naj se glasi drugi del teh Adelaidskih odmevov.

Naš Cerkevni odbor v Perthu je letos mene kot najbližjega slovenskega duhovnika povabil, naj pridem mednje po velikonočnih praznikih. Ker naša skupnost ni velika in me bo za nekaj časa lahko pogrešala, sem se odzval vabilu. Tako so imeli slovenski rojaki oddaljenega Perthu in okolice priliko za slovensko mašo dne 22. in 29. aprila. Obakrat je bila udeležba razveseljiva, zlasti še zadnje nedeljo. Rojaki zaslužijo vse priznanje in pohvalo tudi pevski zbor. Zasluga gre cerkvenemu odboru, ki je vzel organizacijo zelo resno ter so vsi tamkajšnji rojaki bili tudi pravočasno obveščeni o obisku slovenskega duhovnika.

Na prvo nedeljo se je vreme naravnost zarotilo proti nam: ravno med mašo je divjalo neurje, a je bilo v srcih rojakov lepo in mirno. Zadnje nedeljo pa smo po bogoslužju imeli v Slovenskem klubu B.B.Q. Med rojaki je veliko dobre volje, potrebno pa je to voljo gojiti in zalivati z molitvijo, da bi tako skupnost rastle in se povezovala tudi duhovno.

Med tednom smo obiskali znamenito benediktinsko opatijo New Norcio. V torek 24. aprila zgodaj zjutraj se nas je nekaj rojakov z osebnimi avtomobili odpeljalo na stotridaset kilometrov dolgo pot iz mesta Perthu proti severovzhodu. Bil je čudovit topel dan brez vetra. Po prihodu smo imeli mašo v cerkvi na oltarju, kjer je svoj čas maševal pionir tega misijonskega središča, poznejši škof Salvado. V tihi zbranosti je bilo prijetno slišati ubrano slovensko petje.

Po maši smo si ogledali muzej, kjer so shranjene razne zanimivosti začetka tukajšnjega delovanja benediktincev. Obiskali smo tudi samostansko knjižni-

co (samo možje, ker je v klavzuri) in kapelico, nato so nas povabili menihi na kavo.

Ko človek stopa po teh svetih prostorih, kjer vlada tišina in zbranost, se vrača domov prenovljen. Tako tudi mi in naš dan je hitel. Morali smo se posloviti ter se vrniti v Perth. S seboj smo nesli polno lepih vtisov in nepozabnih spominov. Rad bi se tudi na tem mestu zahvalil cerkvenemu odboru za organiziranje tega nepozabnega dneva obiska opatije New Norcia.

Kakor je bil lep dan na izletu v opatijo, tako je bilo – moram reči – lepo bivanje v Perthu. Gostoljubnost mojih gostiteljev Anice in Slavka Tomšič, kjer sem stanoval, mi bo ostala nepozabna. A ne le gostoljubnost, tudi spomin na njun čudoviti vrt. Rojaki v Adelaidi mi včasih pravijo, da imam pri rožah zelene

prste, kar pa sem videl pri Tomšičevih, se lahko samo skrijem. Tu je res ljubezen do cvetja, pa tudi ljubezen do bližnjega, ki jo razdaja gospa Anica. Saj goji cvetje brezplačno za Vincencijevo konferenco (St. Vincent de Paul Society), ki z izkupičkom pomaga z obleko in hrano ter denarno pomočjo potrebnim. Seveda sta Anica in Slavko tudi desna roka v domači župniji. Kako lepo je slišati of farnega župnika, ko pohvali naše rojake. Žal se to ne zgodi prepogosto.

Za konec bi rekel samo to: Perth je prijazno mesto in v njem živijo prijazni Slovenci. Hvala cerkvenemu odboru za povabilo ter gostoljubje med obiskom; Bezgovškovi, Agreževi Zlatki, Mariji Baumaver, Kočarjevim in Mauričevim . . . in tudi Slovenskemu klubu. Pa morda še kdaj kaj o Perthu in tamkajšnjih rojakih.

P. JANEZ

Skupinica rojakov iz Perth, ki je p. Janezu omogočila obisk opatije New Norcia

ZBOGOM, domovina! Večno ljubljena, nikdar pozabljena! Ti zibelka moja, mladost in pesem. Svobodno in srečno, blestečo in pojočo bi te rade videle moje oči. Ne zameri, da sem te zapustil! Redila si me in streho si mi dajala. A moja želja po svobodi je bila večja. Kaj bi mi mogla od tega dati, uboga, zaslužnena! Ko pride ura, ki jo bo glas zvona oklical, se vrnem v tvoja nedrja. Žarela boš tedaj znova v sreči kakor nekoč. . .

Zbogom! V srcu te nosim. Ne bom te izgubil!

JOŽE KRIVEC

NEKOČ se bo razgrnila hudobija časa in ljudi. Razgrnilo se bo vse, kar nam je danes neznan. Marsikaj je že pokazal čas. S prstom pokazal. Nam v veliko korist, mnogim v veliko sramoto. Preveč je vsega, da bi človek dojel. Kakor tiho leže tisti grobovi tam za Dravo v Liencu in Špitalu in nam molče govore o krivicah, tako je še marsikaj, za kar ne vemo. Pride čas, ko bo vsak grob govoril. . .

KAREL MAUSER

Z VSEH VETROV

LETOS je svet obhajal stoto obletnico tradicionalnega prvomajskega delavskega praznika. Pa ravno ob tem jubileju – kaj drugače kot v prejšnjih desetletjih.

Rusija je bila znana po svoji vojaški paradi v Moskvi in razkazovanju svoje moči, ki je grozila vsemu svetu. Letos pa je predsednik Mihael Gorbačov užaljen zapustil javno tribuno na moskovskem Rdečem trgu. Hotel je nagovoriti tisoče demonstrantov, ki so na ves glas zahtevali odstranitev komunističnega režima in vpostavitve demokracije, pa ni prišel do besede. Vse narodnosti Sovjetske zveze so pri teh demonstracijah nosile lastne narodne zastave, kar je bilo na trgu komunističnih zastav, pa so imele izrezan znak srpa in kladiva. Demonstranti so s svojimi gesli podprli tudi neodvisnost Litve, svobodo vere in govora.

V Ukrajini so bivši politični kaznjenci vodili tisoče in tisoče demonstrantov po ulicah Lvova, zahtevali neodvisnost Ukrajine in odstranitev komunizma. Nosili so svete podobe in cerkvena bandera, rumenomdre narodne zastave in protisovjetske plakate.

Baltske države – Litva, Latvija in Estonka – niso imele javnega praznovanja prvega maja kot protest proti sovjetski ekonomski blokadi.

Češkoslovaška in na Madžarskem so letošnji prvi maj izrabili za praznik miru, odpočitka in družinskih izletov v naravo.

Na Poljskem so praznik slavili s slovesnim bogoslužjem v varšavski stolnici.

V Romuniji in Bolgariji so množice izrabile dan za demonstracije: v Romuniji proti komunistom, ki so kot volkovi v ovčjih kožuhih še v vladi, v Bolgariji pa so zahtevali svobodne volitve.

V Nemčiji so prvič skupno praznovali prvi maj, v Franciji pa je demonstriralo na tisoče ljudi. Potegovali so se za novo desničarsko stranko

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061.

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

z vpitjem, da jim je dovolj socializma.

Dočim je imela Kitajska kakor lani prvi maj za navadni delovni dan, brez povork in govorov, so bile najbolj komunistično pobarvane proslave v Severni Koreji, ki se je odločila za lastno pot brez vpliva od zunaj, kjer je na vsak korak viden razkroj komunizma.

Naj bo poročilo o prvem maju 1990 dodano še to, da so avstralski sindikalni organizatorji vodili na Filipinih demonstracije proti ameriškim postojankam na ozemlju filipinskih otočij. Prisostvovalo je tudi mnogo agitatorjev iz drugih dežel.

FRANK LAUSCHE, gotovo najbolj poznana in tudi spoštovana slovenska osebnost v ameriški javnosti, je umrl med svojimi rojaki v Clevelandu dne 21. aprila letos. O njem smo že večkrat poročali: v Ameriki rojen, a je ohranil svojo narodno zavednost, dosegel pa najvišja mesta: bil je dvakratni clevelandski župan, petkratni guverner države Ohio – to je še danes rekord – in dvakrat senator za Ohio v Washingtonu, leta 1968 pa so govorili o njem celo kot kandidatu za mesto predsednika ali vsaj podpredsednika ZDA. Dočakal je lepo starost 94 let.

Z Lauschetovo smrtjo smo Slovenci izgubili velikega zagovornika in boritelja proti sleherni diktaturi. Zato pri dosedanem režimu v domovini ni bil dobro zapisan. Kljub želji ni po vojni nikoli obiskal rodne domovine staršev, četudi je vsa leta do zadnjega zasledoval njen razvoj, saj je celo dan pred smrtjo hotel zvedeti od obiskovalca Jožeta Melaherja zadnje novice iz Slovenije.

Clevelandski Slovenci so se od svojega zvestega in vrednega sina poslavljali v Narodnem domu, kjer je ležal v krsti v veliki dvorani. Pogreb pa je bil iz slovenske cerkve sv. Vida. Pogrebno mašo sta imela slovenski rojak škof Edward Pevec in clevelandski škof Pilla, ob somaševanju župnika pri Sv. Vidu Jožeta Božnarja ter vseh ostalih slovenskih duhovnikov velikega Clevelanda.

Pri upravi MISLI lahko naročite Lauschetov življenjepis OHIO'S LINCOLN, pisan v angleščini in poln zanimivih fotografij. Izdal ga je Slovenian Research Center of America, ki ga vodi prof. dr. Edi Gobec. Cena vezane knjige je 22 dolarjev.

IME NOTRADAMUS je vsekakor znano po vsem svetu: njegove znamenite prerobke prebirajo in razlagajo ter seveda iščejo zvezo med njimi in sedanjimi, preteklimi ter prihodnjimi dogodki. Ker je pisal tudi o naši dobi, je moderen, četudi je živel precej daleč pred nami – v St. Remy, Provence, v Franciji, v letih 1503 do 1566.

Iz Salzburga v Avstriji poroča prof. G. Sch. Medove, ki se posebej posveča Nostradamusovim prerokbam, da je našel med njimi tudi napoved, da "bo ko-

munizem razpadel po 73 letih". Zanimivo je dejstvo, da je od boljševiške revolucije 1917 pa do leta 1990 ravno 73 let dolga doba . . . Zanimiva pa je tudi naslednja Nostradamusova napoved za naš čas: "iz daljnega vzhoda se bo dvignil hunski napad na zapad in gospodje v Kremlju bodo prvi okusili nevarnost, ki grozi celemu svetu . . ."

Vsekakor vredno našega premisleka, ali ne?

ZA EN DAN pa je Sovjetska zveza le odprla mejo z Romunijo in ta dan je okrog pol milijona sorodnikov ter znancev izrabilo za srečanje po dolgem času. Vsaj en dan so spet preživeli skupaj.

Sovjetska republika Moldavija ima osem mejnih prehodov na reku Prut, ki tvori vzhodno mejo med SZ in Romunijo. Moldavci in Besarabci so bili razdeljeni v letu 1945, ko je Stalin vztrajal na stališču, naj ostanejo nespremenjene meje, ki jih je on določil v pogodbi s Hitlerjem pred drugo svetovno vojno.

En dan brez meje pa je bil le prijetno doživetje – nov znak odpiranja drug drugemu in lepše bodočnosti človeštva.

ZA NAMI JE 35. evrovizijsko tekmovanje popevkarjev, ki je bilo tokrat v Zagrebu. Prvo mesto je zasedla Italija: Toto Cutugno je zapel pesem **Insieme 1992**, ki poje o zaključku združenja Evrope v letu 1992. Drugo mesto sta dobili Irska in Francija. Direktni televizijski prenos tega vsakoletnega znamenitega tekmovanja je gledalo po vsem svetu okoli štiri milijarde ljudi, seveda tudi mi v daljni Avstraliji.

V NOVEJŠI ZGODOVINI ne poznamo veliko primerov, ko bi politiki ali državniki odstopali zaradi ugovora svoje vesti. Nenavadno odločnost pa je nedavno pokazal belgijski kralj Balduin, ko je v belgijskem parlamentu večina zmagala in hotela uzakoniti splav. Po belgijski ustavi je za veljavnost slehernega novega zakona potreben kraljev podpis. Povečini je to gola formalnost, pri uzakonjenju splava pa je bilo drugače. Kralj Balduin celo na napade in hude moralne pritiske novega zakona o splavu ni hotel podpisati, češ da je splav umor in ni v skladu z njegovo vestjo. "Kotoličan sem in ne morem podpisati zakona, ki bi dovoljeval napad na življenje nerojenih otrok," je de-

jal novinarjem. Javno je tudi poudaril, da se raje od-pove prestolu kot pa podpiše sramotni zakon.

Kralju Balduinu lahko samo čestitamo za njegov pogum in odličen zgled vsem kristjanom, saj mnogi izmed njih splava ne ocenjujejo prav nič drugače kot mnogi moderni pogani.

Tudi belgijski parlament je žal našel izhod za kraljevim hrbtom. Po 82 členu belgijske ustave lahko vlada začasno odstavi kralja ter ga v času odstavitve tudi nadomešča. Tako so storili, da so v času odstavitve s potrebnimi podpisi nadomestili kraljevega, po 36 urah pa soglasno spet vrnilo kralju njegove vladarske pravice in dolžnosti.

KONFERENCA o varnosti in sodelovanju se je pričela 19. marca v Bonnu v Nemčiji ter končala 11. aprila. Na njej so obravnavali pereča gospodarska vprašanja sedanjega evropskega in svetovnega trenutka. Petintrideset držav se je udeležilo kongresa s svojimi delegati. Države so se zavezale, da bodo vselej podpirale demokratični večstrankarski sistem, spoštovanje človekovih pravic in pravico ustanavljanja svobodnih sindikatov. Na Kongresu so poudarili vrednoto človeškega dostojanstva in nasprotovanje kakršnemu koli zapostavljanju delavcev zaradi rasne pripadnosti, spola, jezika, političnega ali verskega prepričanja. V sklepni izjavi Kongresa, ki so jo delegati soglasno sprejeli 11. aprila, je poudarjena tudi volja na temelju tržno usmerjenega narodnega gospodarstva utrditi sodelovanje in si prizadevati za višjo življenjsko raven, boljše kakovost življenja, razumno izkoriščanje virov energije in zaščito zdravega človekovega okolja.

PIMEN, patriarh Moskve in vse Rusije, vodja ruske pravoslavne Cerkve, je umrl 3. maja v 80 letu starosti. Zadnji čas se zaradi bolezni ni udeleževal nobenih slovesnosti. Pravoslavni Cerkvi je v danih težkih razmerah veliko pridobil, a cena tudi ni bila majhna: vedno je kazal veliko lojalnost do sovjetskih oblasti od Brežnjeva do Gorbačova. Branil je politiko predsednika Brežnjeva, kritiziral ameriški načrt "vojne zvezd", na koncu pa zagovarjal Gorbačova in njegovo preestrojko. – Pokopali so patriarha v Zagorsku.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

DRAGI OTROCI!

V marcu 1982 sem v Galeriji mladih našega Kotička objavil nekaj vrstic s sliko LAHOVE MARIJE, iz zavedne slovenske družine v Kew. Slikana je v narodni noši, kakor nas je lepo vrsto let predstavljala v stolnici pri ekumenskem bogoslužju za usuznjene narode. Danes pa objavljam sliko istega slovenskega dekleta v akademskem ornatu, ob prejemu doktorske diplome. Slovesnost je bila 9. decembra 1989 na melbournski univerzi. Naša Marija je postala Doktor filozofije. Dolga leta je študirala na oddelku "The Research Centre for Cancer and Transplantation", Department of Pathology. Pred seboj imam Marijino znanstveno razpravo, s katero si je pridobila doktorsko čast. Obsežna knjiga ima 346 tipkanih strani. Vezava nosi poleg imena Marije Lah in letnice 1989 naslov: MOLECULAR STUDIES ON GENES ENCODING LEUKOCYTE CELL SURFACE ANTIGENS. Na eni začetnih strani pa sem našel tudi tole posvetilo v slovenščini: Naj bo to moj poklon v zahvalo mojim staršem, da sem dobila cilj v mojem življenju. Zato bom iz srca vedno hvaležna. — Zares pohvale vredno, ali ne?

VEČERNE ŽELJE

TIHO, TIHO SE POGREZA
SVET KROG MENE V MRAK LAHAN.
GOZD ŠUMI IN BELA BREZA
POŠLJE LIST MI SVOJ DROBÁN.

SVOJI MAMICI NAPISAL
S SOLZAMI BI NANJ POZDRAV,
DA BI NIHČE GA NE ZBRISAL,
KO HITEL BI PREK DOBRAV.

VETRČKU BI VSE POTOŽIL,
PROSIL GA, NAJ POHITI.
ON BI NESEL IN POLOŽIL
LIST NA OKNO MAMICI . . .

Iz mojega dnevnika,
D.P.Camp Peggez, 1945
P. BAZILIJ

Mariji iz srca čestitamo tudi mi vsi. Zdaj je zaposlena kot raziskovalni znanstvenik na področju molekularne biologije na Institutu za zdravniške raziskave, bolnišnica sv. Vincencija v Melbournu. Tudi poročila se je medtem (njen zakonski drug je grškega rodu s priimkom LAMBRINEAS) in seveda odselila, a vendar jo večkrat vidim med obhajilom pri slovenski maši. Kdo jo ne bi bil vesel? V ponos je staršem in nam vsem. Tudi z znanjem slovenščine, ki je res odlično ter bo — kot zagotavlja Marija — tako tudi ostalo.

Dragi striček!

Lansko leto v novembru si objavil moje pismo, zdaj Ti pa spet pišem. Dal si mi korajžno, saj nisem verjela, da boš moje vrstice objavil. Sem bila res vesela, ko sem videla prvokrat svoje ime natiskano. Če sem pa s svojim pismom še druge Kotičkarje navdušila za pisanje, pa ne verjamem. Ali si od takrat dobil kaj več pisem? Smiliš se mi, da Kotičkarji tako malo mislijo nate, ko jim Ti vsaki mesec pripraviš celo stran. Meni mama razlaga pesmice in več sem se jih že naučila na pamet. — Striček, na svidenje! — Laura Kos, 13 let, Shepparton, Vic.

Lepo, lepo, draga Laura, da misliš na strička, ki ga drugi otroci res grdo pozablajo. — Striček

MELBOURNE, Vic. — Naj podam poročilo o svečanem povolitvenem sestanku Slovensko-avstralskega društva za podporo demokracije v Sloveniji.

Dne 14. maja smo se zbrali na sestanku, ki so se ga udeležili člani in nekateri nečlani društva. Alfred Brežnik, vodja istoimenskega društva v Sydneyu, s katerim lepo sodelujemo, se je odzval naši prošnji in nas obiskal. Smo ga že težko pričakovali, saj se je udeležil volitev v Sloveniji osebno.

Večer, ki smo ga skupaj prebili v dvorani verskega in kulturnega središča v Kew, je bil torej odmev minulih volitev na Slovenskem. Slovenija je končno zaorala v ledino političnega pluralizma in demokracije.

Uvodni okvir svečanega sestanka so bili zvoki Prešernove Zdravljice, ki je od 27. septembra 1989 tudi naša uradna slovenska himna. (Zdravljica ima več napevov, za himno pa je bil izbran le eden izmed vseh in tega bi morali peti tudi mi tukaj v Avstraliji.) Pavel Česnik nam je prinesel diaprojektor in tako smo si lahko ogledali lepe barvne fotografije iz Slovenije na velikem platnu — prav gotovo so vsakemu izmed nas vzbujale domotožje. Na platno nam je Pavle tudi povečal skico slovenske skupščine z novimi poslanskimi mesti in smo lepo videli, kako je ostalo komunistom le bore malo sedežev.

Najzanimivejše je bilo spontano pripovedovanje Alfreda Brežnika, ki se je spominjal vseh razburljivih in nikoli pozabljenih trenutkov, katere je preživel v družbi z Demosovimi prvaki. Odgovarjal je tudi na naša vprašanja in nam med drugim prebral še pismo dr. Jožeta Pučnika, namenjeno avstralskim Slovincem. Gospod Brežnik se je nasploh o Pučniku izrazil zelo pohvalno, saj je ena redkih javnih osebnosti na

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

Slovenskem, ki mu spoštovanje izražajo tudi njegovi politični nasprotniki, kot moralno in intelektualno nedotaknjeni osebi (knjiga o Dr. J. Pučniku). Dr. Pučnik ostaja še vedno v ospredju slovenskega političnega življenja kot predsednik zmagovalne koalicije sedmih strank, združenih v Demos, ki so dobesedno preplavile skupščino.

Ta večer smo slišali tudi pogovor Brežnika z Janezom Janšo in Spomenko Hribar, tajnico iniciativnega odbora za slovenski svetovni kongres s sedežem v Ljubljani. Tudi kongres je bil tema tega sestanka.

Ustanovitev pripravljalnega odbora za svetovni slovenski kongres za Viktorijo. — Odbor društva za podporo demokracije v Sloveniji je pridobil še nekaj rojakov in bo tako nadaljeval s svojim delom tudi kot pripravljalni odbor za svetovni slovenski kongres, ki bo gotovo v zgodovini Slovencev eden najpomembnejših dogodkov nasploh. Priprave za kongres (v nadaljnjem tekstu SSK) tečejo doma in po svetu že drugo leto, sama ideja pa je stara že 15 do 20 let. Mi Slovenci v Avstraliji s konkretnimi pripravami in akcijami sicer zamujamo.

V Sydneyu nameravajo sedaj ustanoviti slovensko-avstralski svet za gospodarsko in kulturno sodelovanje s Slovenijo, kar je sicer ena glavnih nalog SSK. Naš viktorijski pripravljalni odbor bo za začetek navezal stike z drugimi odbori doma in po svetu, smer-

Iz našega izseljenskega arhiva:

Ta fotografija je iz Trsta, čas pa oktober 1954. Predstavlja slovo od skupine naših beguncev, ki odhaja proti novi domovini Avstraliji.

Sliko nam je poslal Alojz Poklar, ki živi v Adelaidi.

nice za nadaljnje delo pa pričakuje tudi od Demosa.

Na tem prvem sestanku smo sprejeli predlog dr. Jureta Koceta, naj bi se kongres imenoval VSESLOVENSKI in ne SVETOVNI. Pomen je isti, a zveni za naše razmere lepše. Besedo je že večkrat uporabil v svojih člankih tudi tajnik odbora za SSK v Celovcu Vinko Ošlak.

Vinko Ošlak piše, da ima vsak narod potrebo, da si poleg svojih državnih institucij vzporedno ustvari še nepolitično, neoblastno organizacijo, v kateri naj bi se znašli vsi njegovi pripadniki.

Ideja o SSK je bila prebrana že 2. junija 1988 na zboru slovenskih kulturnih delavcev v Cankarjevem domu v Ljubljani. Vlado Habjan, zgodovinar in pisatelj, tačas predsednik iniciativnega odbora SSK za Slovenijo, je prvi konkretni avtor te ideje.

Zamisel o SSK teži predvsem k obstoju slovenskega naroda, k njegovi spravi, k medsebojnemu povezovanju Slovencev iz vseh treh Slovenij: matične, zamejske in zdomske. Teži k obveščanju drugih narodov in vlad o težavah slovenskega naroda, kjer bi najvažnejšo vlogo odigrali prav mi, slovenski izseljenci.

Vsi Slovenci moramo končno sesti za isto mizo, se pogovoriti iz oči v oči kot bratje, ne glede na naše razlike ali nesoglasja, sicer ideja o kongresu ne more uspeti.

Zgodovinar Habjan pojasnjuje nujnost kongresa tudi s sledečim: "Živimo pač na prostoru, ki je bil in bo vedno izpostavljen apetitom velikih sil. In treba je gledati naprej; tačas je treba na primer razmišljati, kaj

**DO YOU NEED A GOOD PLUMBER?
POTREBUJETE KLEPARJA,
VODNEGA ALI PLINSKEGA
INSTALATERJA?**

**Rojakom Melbourn in okolice
se priporoča in je na uslugo
JOŽE ŽUGIČ,**

5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

bo pomenila za nas združitev obeh Nemčij. Tako bo Nemčija postala vsestranska velesila in če ne bomo Slovenci pravilno mislili, nas bodo, metaforično rečeno, v treh nočeh pokupili. Velika Nemčija bo morala izvažati in izvažala bo v arabski svet in pritisk bo usmerjen proti Sloveniji, Kopru in Trstu. Tega se mora naš kongres zavedati, zato moramo v Evropo kot suverena država."

Če bo zadosti dobre volje, bo zamisel o SSK stekla. Slovenci po vsem svetu naj bi ustanovili pripravljalne odbore ali podružnice. Odbor kongresa vsake države deluje samostojno in izbira delegate za glavni kongres, ta pa naj bi sprejemal mnenja, stališča in priporočila o slehernem vprašanju, za katero smatra, da je pomembno za slovenske narodne interese ali za obstoj slovenskega naroda. — **Stanka Gregorič.**

PERTH, W. A. — Že nekaj let redno dobivam naše drage Misli, ki so zelo prijetno čtivo. Tudi nekaj slovenskih knjig sem naročila preko uprave ter vse kaj hitro prejela. Prav je, da se patru uredniku za njegovo skrb iskreno zahvalim. Saj bi srčno rada poleg naročnine darovala kaj več za vzdrževanje lista, a imam toliko različnih mesečnikov, ki zahtevajo plačilo naročnine, da mi je nemogoče.

Vsem, ki pomagate pri Mislih, želim obilo uspeha tudi v bodoče, posebno pa uredniku! — **M. C.**

CARINA, QLD. — Prazniki Vstajenja so spet za nami. Lepo se je ustaviti in ob veri v vstajenje pozabiti na skrbi. Živimo v razburkanih časih in res ne vemo, kaj nam bo prinesel jutrišnji dan.

Letos je naša Kraljičina dežela bolj mokra kot suha. Domala mesec dni je več ali manj deževalo, za veliko noč pa se nas je nebo vendarle usmilo. Res ne s polnim žarom, a dovolj, da smo — vsaj v naši fari — lahko pod milim nebom sodelovali pri obredih blagoslova novega ognja in velikonočne sveče. Misli sem na melbournske rojake, ki se zberejo pred lursko votlino v Kew. Mora biti res lepo.

Mi smo se potem v procesiji podali v zatemnjeno cerkev. Vsak je imel podarjeno svečico, da je cerkev skrivnostno zasijala v svetlobi plamenčkov, predno so prižgali spet vse električne luči. Naša farna cerkev

L. & E. K. Bayside Printing Service

Slovenska tiskarna

Poročna naznanila — Listke za konfete
Krstne Listke — Zahvalne Kartice
Vizitke — Pisemske Glave
Ter vse vrste knjig in računov.

Lastnik Lojze Kovacič

Very Reasonable Prices

A.H. 551 7451

89 CLARINDA ROAD, OAKLEIGH SOUTH 3167

**HEIDELBERG CABINETS
FRANK ARNUŠ
PTY. LTD.**

Priporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,

THOMASTOWN 3074

(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263

A.H.: 459 7275

Our Lady of Graces – Naša ljuba Gospa milosti je velika in lahko sprejme okrog 600 vernikov, pa je bila za obrede velike sobote zares polna. Celotni spored je bil odlično izbran in lepo pripravljen, pa tudi poživljen z ubranim petjem.

Višek vsega pa je bila svečanost sprejema desetih odraslih v katoliško občestvo. Ni bil to prvi primer v naši župniji. Menda sem že enkrat pred leti poročal o nečem sličnem. Ganljivo je prisostvovati in občutiti, da smo dolžni Bogu globoko zahvalo za milost naše vere.

Po svečani službi božji, ki jo je daroval g. župnik ob asistenci dveh svojih pomočnikov, se je zahvalil pevcem, organistu in vsem za odlično udeležbo in za prispevanje k velikonočnemu vzdušju. Preko cerkvenega glasila "Spread the Word" in tudi osebno smo bili vsi udeleženci povabljeni v župnijsko knjižnico na malo zakusko, da se поблиže seznanimo in izmenjamo marsikatero prijateljsko besedo. Kljub pozni večerni uri ter dve uri in pol trajajoči slavnosti, so vsi udeleženci vzdržali do konca. Deset je že odbilo, ko smo se vračali na svoje domove.

Zame so bili prazniki zares lepi. Upam, da je tudi vaše bogoslužje v Kew pritegnilo mnogo slovenskih vernikov. – Janez Primožič.

Ptiček mi je začivkal na ušesa, da je naš Janez letos praznoval 75-letnico svojega plodovitega življenja. Kajne, da mu vsi iz srca čestitamo ter mu želimo še veliko let. In na MISLI naj nikar ne pozabi, saj je že dolga leta njih sodelavec. – Urednik

BUENOS AIRES, ARGENTINA – Cenjeno uredništvo mesečnika Misli! Članice in člani društva ZEDINJENA SLOVENIJA pošiljajo s svojega 43. rednega občnega zbora Vam in preko Vas Vašim bralcem, demokratskim Slovincem v svobodnem svetu, iskrene pozdrave.

Želimo Vam veliko uspehov pri Vašem delu in prizadevanju za utrditev slovenstva. Naj Vsemogočni blagoslovlja Vaše delo.

Prav lepo pozdravljamo! – arh. Jure Vombergar, predsednik – Emil Cof, tajnik.

+ + +

"Natakar, to vino je kalno!"

"Ni res, motite se! Le kozarec je tako umazan."

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga

9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509

doma: 478 5375 in 478 4726

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako naše delo!

REŠITEV IZPOLNJEVANKE aprilske številke:

1. Nikola (Tesla); 2. Grgar; 3. sršen; 4. Visoko; 5. Besi; 6. list; 7. starec; 8. Brnik; 9. živež; 10. Neptun. – Črke v zarisanih krogih dajo ruski pregovor: Nikogar še niso obesili s srebrniki v žepu.

Rešitev so poslali: Ivan Podlesnik, Francka Anžin in Marija Špilar, Jože Grilj, Ivanka Žabkar, Mario Cigoj. – Izžreban je bil Mario Cigoj.

KDO BI VEDEL Povedati . . .

. . . kje v Avstraliji živi TONE (ANTON) ISKRA, doma iz Podgraj (Ilirska Bistrica). V Avstralijo je prišel pred tridesetimi leti. Njegov zadnji znani naslov je 5 Edna Ave., Merrylands, NSW, iz leta 1975 ter se je od tam že zdavnaj odselil. Pogrešanca išče sestra Ivanka Iskra, ker sorodnikom njegov predolgi molk povzroča skrbi.

Bi kdo vedel za KARLA FURLANA, ki se že dolgo vrsto let ni oglasil sorodnikom? Doma je iz Cvetroža pri Braniku (Rihenberg) ter je prišel v Avstralijo preko Trsta v letu 1959. Dva njegova stara avstralska naslova sta znana: P.O. Goldsworthy, Port Hedland, W. A. (iz leta 1967) in kasnejši: Victoria House, Marin Tce., Geraldton, W. A. – Po njem sprašuje sestra Vera por. Mikac, ki živi v Portorožu.

Sleherno sporočilo o pogrešanih bo hvaležno sprejeto in preko uprave MISLI ali naših verskih središč posredovano domačim.

Naj omenim, da imamo s tem iskanjem pogrešanih res lepe uspehe. Za oba omenjena v zadnji številki smo preko znancev-bralcev MISLI zvedeli v teku nekaj dni. Vsem hvala za sodelovanje!

VIKTORIJSKIM SLOVINCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

Starejši mož na vlaku ob prihodu sprevodnika živčno išče po žepih vozovnico, ki jo ima med zobmi. Sprevodnik ga nekaj časa gleda, potem pa se zasmeje, mu vzame vozovnico iz ust, jo preščipne, porine med smehom nazaj v usta in odide dalje.

"Stari smo že, očka, stari," mu reče sopotnik.

"Smo, smo," odgovori ta, "pa moja vozovnica tudi."

+

"Pravijo, da nogomet zelo vpliva na srce."

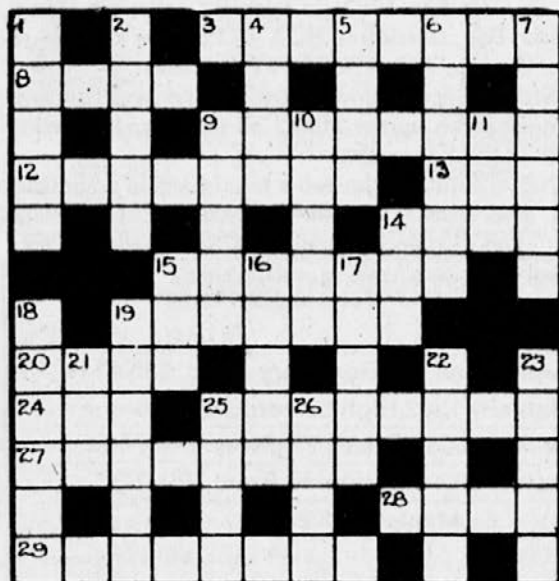
"Točno. Jaz sem se doslej zaljubila že na treh nogometnih tekmah."

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 3. vsakemu najljubša dežela; 8. preprosto žensko pokrivalo; 9. več župnij jo tvori; 12. nabelega naroda član; 13. alkoholna pijača; 14. znajo, drže v spominu; 15. eden poklicev, ki ima opravka z železom; 19. neprestan, časovno brez konca; 20. znamenje, tudi dokaz; 24. naselje; 25. pisalna priprava; 27. tak je, ker je izgubil dolge lase; 28. delu mize pravimo tako; 29. druga beseda za zaslišan.

Navpično: 1. lepša, zaljša; 2. član družine; 4. ovčji samec; 5. planinsko idilo tvori trop . . .; 6. prebivalec Ilirije; 7. izvorni greh se tudi imenuje tako; 9. glava fakultete; 10. obredna posoda; 11. pripadnik povsod raztresenega naroda; 14. kam je šel, da je zdaj zunaj? 15. doba zgodovine; 16. človek pomanjkanja; 17. mrzel, hladen; 18. izbere; 19. predstava, prikaz; 21. oblika osebnega zaimka; 22. čistoča; 23. kamena gmota; 25. eden pisemenih znakov; 26. odprtina, razpoka.

Rešitev pošljite do 9. junija na uredništvo!

Melbournskim rojakom je na uslugo
ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT
18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
 Full denture service and repairs.

/Uvoženo
 iz domovine/

+ Živimo iz rok v usta, se pravi, iz naših rok v vaša usta.

+ Živim v socializmu z lepim razgledom na kapitalizem.

+ Žalostno je, če se revolucionarji borijo za to, da ostane vse po starem.

+ Zgradimo mostove, da bomo lahko pod njimi spalili

+ Z visokega položaja je lepši razgled v svetlo prihodnost.

+ Živi in pusti druge, da te živijo!

+ Ko so bili še v modi politični sestanki in strah vse večji kot je danes:

Kovač se ožunači in vpraša na sestanku: "Ali bi mi lahko povedali, zakaj ni mleka, olja in sladkorja?"

Vodja sestanka me ve odgovora, obljuba pa, da bo zadevo pojasnil na prihodnjem sestanku.

Na sestanku čez mesec dni se javi k besedi Petrič: Imam dve vprašanji: zakaj ni mleka, olja in sladkorja? — drugo pa je: Kam ste odpeljali Kovača, da ga ni na sestanku?"

+ Še lansko leto v Pragi: Dva možaka si ogledujeta dva parkirana avtomobila. Eden je moskvič, drugi rolls-royce.

"No, kateri avto vam je bolj všeč?" vpraša prvi možak drugega.

"Moskvič seveda!" se glasi odgovor.

"Vidim, da o avtih ne veste dosti."

"O avtih že vem nekaj, samo o vas ne vem ničesar," se glasi odgovor.

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.
ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.
CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.
SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.– dol.
HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5.– dolarjev.

OHIO'S LINCOLN, FRANK J. LAUSCHE. V angleščini pisan življenjski zbirki že pokojnega rojaka – senatorja ZDA. – Cena 22.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 12.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jozeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22.– dolarjev.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

LEPOTE SLOVENSkih CERKVA je monumentalna knjiga z 283 barvnimi posnetki. Avtor slik je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

ZAPOJMO, FANTJE! je naslov žepni izdaji narodnih pesmi. Cena je samo pet dolarjev.

GORIŠKE MOHORJEVE 1990 so na razpolago. Cena zbirke štirih vrednih knjig je 35 dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBISČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA), A. C. T.**, je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od seste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOSLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

FOR ALL YOUR
TRAVEL REQUIREMENTS:
AIRLINES
TOURS
CRUISES
COACHES
ACCOMMODATION
TRAVEL INSURANCE

PLEASE CONTACT:
ANGIE - CHARLES - or ERIC
G R E G O R I C H

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, ZAGREBA, TRSTA in DUNAJA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA.../

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta...

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666